

E-8

868

ΓΕΟΓΡΑΦΙΚΗ ΣΕΡΙΑ

ΙΣΤΟΡΙΑΣ ΓΙΑ ΤΥΣ ΠΟΛΥΣ

Ν. ΠΑΡΣΣΕΒΑ, Ι. ΠΟΠΙΝΙΝΑ,
Σ. ΔΜΙΤΡΙΕΦ.

ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ Α. ΚΟΚΙΝΟΥ

ΕΚΔΟΣΗ ΤΗΣ „ΚΟΜΚΟΝΙΣΤ“ ΡΟΣΤΟΦ-ΔΟΝ 1981

E-8

868

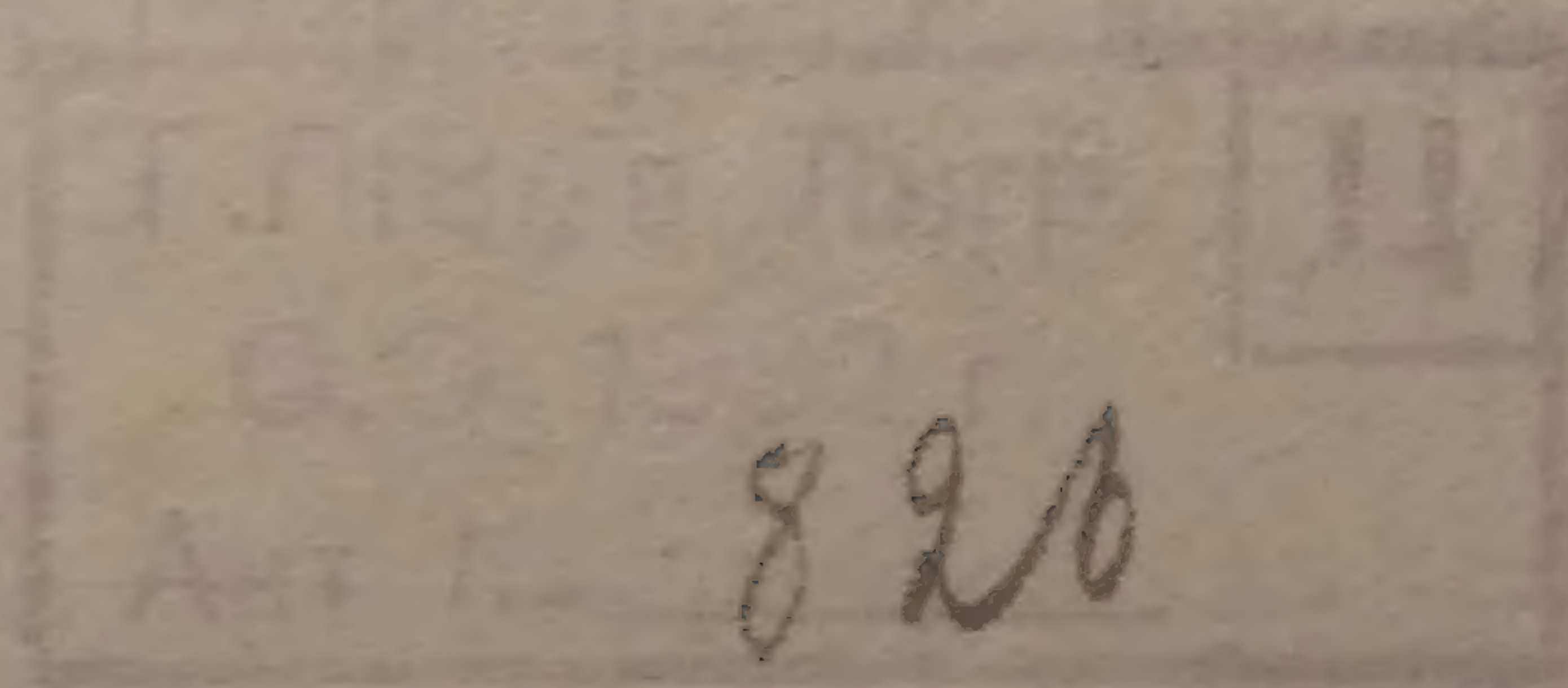
ΕΡΓΑΤΙΚΟΝ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΤΗ ΜΑΘΗΤΗ
ΤΗ Ι-ης ΒΑΘΜΙΔΑΣ

ΓΕΟΓΡΑΦΙΚΟΝ ΣΕΡΙΑ

ΙΣΤΟΡΙΑΣ
ΓΙΑ ΤΥΣ ΠΟΛΥΣ

Μ. Παρζεβα, Ι. Ποπλιννα, Σ. Δμιτρίεφ.

Μετάφρασι. τι ΚΟΚΙΝΥ Α.

ΕΚΔΟΣΙ ΤΥ „ΚΟΜΥΝΙΣΤΙ“

ΡΟΣΤΟΒ-ΔΟΝ 1931.

М. БАРШЕВА, И. БОБИНИНА, С. ДМИТРИЕВ.

**Рассказы о
полярных странах**

Перевод. А. КОКИНОС

ИЗДАНИЕ „КОММУНИСТИС“
РОСТОВ-ДОН 1931 год.

Технический редактор ЕРифриади

сдана наб. 27 х 31 г. сдана печ. 31 х 31 г.
--

Упол крайлит № 4348 Б 6.—125х176 Заказ № 601 Тираж 3000
Типография Греческого изд. „Коммунистис“

Ι ΣΤΡΑΤΙΑ ΣΟΝ ΒΟΡΙΟΝ ΠΟΛΟΝ

Ο ΡΟΒΕΡΤΟΝ ΠΙΡΙ

Πολα κερων κανις κεπόρνεν να πάι ίσαμε τους πόλυσ, νιά το Βόριον, νιά το Νότιον.

Πολι εδοκίμαζαν να διαθένε ανάμεσα ασα πάγυς, αμαν εκλόσκυσαν οπισ πυαλεμεν, αλ πα οπισ κσά κεγίριζαν.

Σα 1909 τι χρονίας ο αμερικανον ο θαλασινον Ροβέρτος Πίρι εδοκίμασεν να πάι ίσαμε τον πόλον.

Με το παπορ „Ρυζβέλτ“ έρθεν ίσαμε το θόριον μέρος τι Αμερικις το ακροτίριον Σσεριταν. Ατω απεφάσικσεν να ρσιμαζ. Να πάι ταρχάλια ρον πόλον κεγίνυτον, τςζίνκι εσύμοσεν ο ρσιμονχον κε ίσμε τον πόλον επέμνεν 850 χιλιόμετρα κιάλο. Απέραντον οκεανος όλεν γομάτον παγύρια.

Το παπορ έφεραν-ατο ραίχον μέρος όπου κεπόρναν να γλίνατο τα παγύρια κε ερχίνεσαν ναποφορτόνατο.

Πρώτα-πρώτα, εκατίθασαν τα σκιλία. Με τρανον
χαρὰν αὐτὰ ἐτρέχαν κ' ἐτριλάνκεθον, ντο εκατίθον κσαν
παν εἰν γιν ἴστερα αὖσα 18 ἡμερον μόνιν 50 παπο ρ.

Ἰστερα ἐστίθακσαν σον γιάλον τα κιοφτέδες τι θαλα-
σινυ τι λεονταρι κε τι φόκις, πετροκάρβονον, καζ, σπέρτον
κε, κιάλα πυρτία βαρέα κε ντο ἴχαν φόβον αὖσο γιανκυν.
Το παπορ πα καλά καλά ἐπλίσαν κέβγισαν γιὰ νὰ ζύνε
αὐτο απαν.

Αρτυκ ἐρχίνεσεν το βαριν το σσίμαζμαν. Ἀν κε
ἐσαν δινάτα παγοσίας, πυ ἐθγεναν ἴσαμε 50 βαθμοῦς, κε
ἀγρία τιπία οὐκ ἔανθρωπ ἴχαν τιν ἴαν-ατυν κε ὅσον
ἐπόρναν ἐφρόντιζαν νὰ ἐφτάνε τιν ζοῖν-ατυν αἶκον πυ
νὰ μι στεναχορέφκυνταν.

Καθένας ἐπίνεν τέκινυ δουλίαν. Ἀλ ἐχτιζαν λαφρα
κε γαίμκα σάνκας, ἀλ ἐγόςσεθον αὐτο σα σάνκας τα σκι-
λία κε οντες ἐφόταζεν ο φένκον ἐπέγναν ἐλάσκυσαν γιὰ
νὰ ἐλέπνε, τα μερόθες ντο ἰν ολόερα-τυν κε νὰ περύ-
νάτα σον χάρτιν:

Εσκιμόσκες ἐραφταν γυνένια λόματᾶ γιὰ τολτς: ἀλ
εμαέρεθον, ἐπλιναν, ἐσιίριζαν το παπορ, ἐφάιζαν τα
σκιλία, ἐδέδαζαν βιδλία κι αετς πα ἐπέρανεν ο κερων.
Το Νέον ἔτος ὅλι χαρεμεν ἐπέραςαν-αὐτο με καλον
φασποτ.

Κι ἄμα κε σον κύντυρον απες ἐφάνθεν πος χαραζ
ἰ ἀνατολι, ο Πίρι ἐρχίνεσεν νὰ χαζιρναλέφκετε γιὰ τιν
στράταν.

Ἀπεφάσικσεν νὰ ἐφτᾶι αετς. Ἐνόσο τα παγοσίας
ἐσαν δινάτα—30 40 βαθμοῦς, κε ο πάγον ἐσκέπαζαν
ὅλεν τον οκεανον, ἐπρεπεν νὰ πάνε με το ποδαρ κατᾶ-

φθίαν τον πόλον, κε να κοβαλυν με τα ρσκιλία τιν αναφαγαν κε τα λόματα ντο θεχρέρσκυσαν:

Σέναν μίναν απες να κοπιάζνε να εφτάνε τον πόλον κε ίστερα όσον επορυν ογλίγορα να κλόςκυνταν οπισ ρο παπορ.

Πρότι μαρτι ο Πίρι εκξέθεν ριν ρτρατίαν. Με τατον επίγαν 23 ανθρωπ. Ι αλ επέμναν ρο παπορ νάναμένε τιν έλαν τι ριντροφίον-ατυν. Σάνκας επέραν 19, ρσκιλία 133.

Ι ρτράτα έτον άγρεν. Ανθρωπ κε ρσκιλία εκυράυσαν αρο νένκαζμαν, επυαλέφκυσαν. Κάπυ-κάπυ ο πάγον έτον ίρον, αλυ πα εστιθάυτον τυμπία-τυμπία αρα τσακομένα τα παγύρια ντεντόναν ρέναν ράλο. Κιατότε ρέπρεπεν να τσαντσαρέθνε ατυ ρα τυμπία με τα ράνκας κε τα πυρτία ρο φοδερον ριν παγορίαν κε ρον αέραν.

Άμαν το κριότερον εμπόδιον έσαν τα ρσκίζματα για τα χαραμάδες απαν ρον πάγον.

Κάποτε-κάποτε, αριν φυρτόναν, ο πάγον εκατέρπανεν, κεγίνυσαν πλατέα ρσκίζματα, πυ εκράτναν κάμπορα χιλιόμετρα. Επιδι ο πάγον ίρσεν πάχο ρ ρ 30 μέτρα, ατο το κατάρπαζμαν εκλύθανεν ατο αίχον τρίξιμον λε ρε ρε ρίρκυσαν εντάμαν πολα κανόνια. Τα ρσκίζματα επόρναν να εφένυσαν όπυ θελτε αναχάπαρα. Μίαν ο πάγον εμυριάεν ρο γιαν τι καλίδι με τα παγύρια, όπυ απες εκιμάτον ο Πίρι. Τα ρσκίζματα εμπόδιζαν κε εκράτναν τον Πίρι κάμπορα ιμέρας, ενο έπρεπεν να ογλιγορι.

Επρεπεν νάναμεν ίραμε να έρτε απαν το ρσκίζμαν για ίραμε να ρρκεπάετε αρον πάγον, πυ να εν ατόρον παρριν, ορτε να κρατι το βάρο ρ

τανθρώπιον κὲ τα φορτομένα τα ζάνκας. Ο καθιγίτις Μαρβίν —ένας ασι κιριότερος τι στρατέτας εφυρκίστεν οντες επέραναν αζέναν αίχον ρσκίζμαν. Εμπροστα επόρναν να επαθάναν κιάλο τρανα κακα. Οντες θα κλόςκυνταν οπισ κὲ θα γίνετε θερμία, τα πάγυς θάρχινυν να παν αν κὲ κα κι ατότες τα ρσκίζματα θα κραιύνατς κὲ ι αναφαγα ντο επέραν θα τελεν κὲ ολ επόρναν νάποθάνε ασιν πίναν.

Κάποτε άγρια τιπία εσιντάραζαν τιν έριμον με τα πάγυς, κὲ δυνατος αέρας ασιν ανατολιν κεφίνενατς να εφταν ποδαρέαν. Εσαν ανανκαζμεν να ρτέκνε κὲ να χτίζνε τρσατίρια. Τα τρσατίρια ατα επίνχνατα ι ερκιμός. Ατιν έκοφταν με το μαρσερ τρανα καρπίτσια ασο ρσιον κὲ ρτρονκιλοτα εβάλναν-ατα τέναν ραλαπαν αετς, πυ καθαέναν κατ έτον κιάλο ρτενον αράφχα. Εγίνυτον ρτρονκιλοτον τρσατιρ ασο ρρον. Ετρίπεναν πόρτας κὲ τὸ ρρον αποπερς ερίρναν-ατο εκς. Ιρτερνα κάμπος-νοματ έμπεναν ατυπερς ετερρσαλάεδαν ελαφι πὸςτια, ετρύποναν τιν πόρταν με το ρσιον κὲ έφτιναν τιν ρπιρτόφχαν για να πρένε τρσαί, καθεν, για ρρκολατ. Το φαίν-ατυν έτον περιρσότερον το περικαν, διλ. ανατάραγα κρέας, άλιμαν, κὲ φρύτα, καλα λειμλιαεμένον ρα τενεκέδες. Αφυ έτρογαν νερρκεπάυρσαν ρεστα κὲ εκιμόςαν. Τα ρρκιλία αφυ επέραν το ταιν εκίρσαν κυθαριαζμένα ρο ρρον. Οντες έτον τιπι το ρρον αλάι-μαλάι ετρύπονεν ατα.

Ολίγον απολίγον τέναν τιν ράνχαν απο πικς ράλο ερτίλνεν οκρσοπικς ρο παπορ ο Πίρι όρον ντο ελιγόςτεθεν ι αναφαγα. Τα ιρτερνα επέμναν μόνον τέρρα ρανκας κὲ 40 αρα καλίτερα τα ρρκιλία.

Με τον Πίρι επέμναν ατόρα πάντε ανθρωπ.

Ο δούλος-ατ ο νέγρον Γάνσον, κε τεσαρ εσκιμός.

Επέγναν ογλιγορτα κε 6 απριλι 1909 τι χρονίας
ολ καλα εκόνεψαν ζον πόλον.

Πός αμα εγρίκζεν ο Πίρι ντο εδρίετε ζον πόλον;

Ατο εγρικύνατο, οντες μετρυν το μεσιμερ πόζον
ιπσιλα στεκ ο ίλεν απαν ζον ορίζονταν με τιν βοίθιαν
ενος εργαλίυ πυ λέγνατο εκσιντάμιρον.

Επορον χορις λάθος να εδρίκνε, έρθαν μι ζον
πόλον γιά πόζον κιάλο επέμναν.

Σον θόριον πόλον απλύτε οκεανον εσκεπαζμένον
ασόλια τα μερόθες με παςζιν πλεύμενον πάγον. Ο Πί-
ρι πολα φορας εκρέμιζεν τιν ζόνταν ζα εσκίζματα τι
πάγυ κε έδρικεν το βάθος τι οκεανυ. Απαν ζον πόλον,
ατο κεπόρεζεν να εφτάι, επιδι ο πάγον ετονε ολόες,
αμαν γιοκ πολα μακρα το βάθος έτονε 2200 μέτρα.

Ολόεν ιμερονιχτ επέμνεν ο Πίρι ζον πόλον κε
επίκεν όλια τα παρατίριζις κε καταμέτριζις.

Εςτίβακζεν έναν κόνον απο κομάτια πάγυ κε
εσιονι κε εκάρφοζεν ατυ ταμερικανικον τιν παντέραν.
Ιστερνα έγραπζεν κοντολογις απολογιζμον για τι στρατιάν-
ατ, έβαλεν-ατο ζο πυκαλ κε εφόςικζεν-ατο ζον πάγον
ζο γιαν τι παντέρας. Ιζος ι ζιμέα κε το πυκαλ πολα
κερον εβρίυνταν εκι, πυ εφέκεν-ατα ο Πίρι.

Αφυ επίκαν όλια ατα, ερύκζαν να χιμύνταν ζα
εζονένια τα τζσατίρια, αμαν οματ κέρεραν απαν.

Ολ έζαν πολα ταρσεγιμεν. Τιν στραταν, ίζαμε
τον πόλον εδέδανατο καλα, αμαν το πολικον καλ οκερ
εζύμονεν, κε πολα κι πάι ζον πάγον θαρχινυν να φέ-
γυνταν ολόγια λιμνία νερυ κε πλατέα εσκίζματα.

Θα επορευν άτσεαπα να πάνε σο παπορ γιόκσαμ
όλια-τυν θα χάνταν σο κρίον τιν έριμον;

Ο Πίρι απεφάσικεν ταρχάλια να κλόσσετε οκσό-
πισ. Ι εσκιμός πα μόνον ατο ενεμέναν. Εδεςαν τα
ζάνκας, εγόςσεπσαν τα εσκιλία, κι ολ κομακυτυζ επέραν
το παλεν τι στραταν σο νότον.

Ι στρατία οπισ επίεν κιάλο ογλίγορα: νέα τσεατί-
ρια κέτον ανάνκι να χτίζνε, τσείνκι εκιμόςαν ζα προ-
τιζνα: Ι στρατα κάμποσον εκαλοπατέθεν ασι σιντροφς
τι Πίρι πεκλόσταν οπισ: τα εσκιλία πα επιδι εγρίκσαν
πος πάνε σο σπιτ, ογλίγορα κε εσκενκίλιαν εσίρναν τα
ζάνκας.

Αμαν ασόλεν το κιριότερον εν πυ ο κερων θαμά-
σια εδνόεσεν-ατς: όλεν τον κερων εσαν δυνατα παγοσιας
κε ο πάγον επέμνεν δυνατος κε ολόες. 27 απριλι ο
Πίρι κε ι πέιτε ι σιντροφιατ εγίρτσαν σο „Ρύζδελτ“.

Ατυ ενέμναν τιν άνικσιν. Οντες εδέδαν αδα κι
ακι ι πάγι κε εφάνθεν ι θάλασα λιμνία—λιμνία, εζέ-
σταναν τιν μιχανιν κε το παπορ εκατίθεν ζον νότον.

Εδέδαν κσαν με πολλα κίνδινος το πογαζ το φρα-
ζμένον ασα πάγος, κε έδγαλαν τι εσκιμούς σο γιαλον
τι Γρελανδίας, εκι απόθεν κεκα επέραν-ατς. Ολτς εδέ-
καν πόλικά χάρτα: τυφέκια, χαλκία, μασέρια, καίκια,
αναφαγαν.

Σεπτεβρίο ο Πίρι εγίρτσεν ζι Νέαν Ιόρκιν κε εκι
το πλίθος επέντεσεν-ατον ενθουσιαζμένα.

Αρ αειτς πα επίγαν ι ανθρωπ σο Βόριον πόλον.

Ι ΣΤΡΑΤΙΑ ΣΟ ΝΟΤΙΟΝ ΠΟΛΟΝ ΡΟΑΛΤ ΑΝΥΝΔΣΕΝ

Σο Νότιον πόλον να πάι κανις εν κιάλο-τςσιατι.
Εκι κεν θάλασα εσκεπαζμένον με πλεύματων
πάγον, αλα απέραντον ίπιρος πυ σο τράνος κεν μικρον
ασιν Αφστραλίαν.

Το πολικον ι θάλασα τριγιλίζιατε ασόλια τα μερό-
θες. Ασα ακρογιαλία κατιβεν λορία — λορία γυρνουτρα ο
πάγον. Απέραντα όνκυσ μιριάουνταν ας ατο τον πάγον
κε πλέβνε ζον οκεανον.

Σο Νότιον το πολικον τον ίπιρον κανις κι-ζι.
Μόνον τρανα πυλία πιναίνι έρχουνταν εκι το καλοκαιρ να
πυλιάζνε τα πυλία-τυν.

Σάκρας τι Νότιο Πολικο ίπιρο φένονταν ιπειλα
ράσσια: ανάμωρα σατα ίνε κε ιρέτια. Αμην ι μέσε τι
ίπιρο, εκι όπου εν το Νότιον ο πάλος, αλάι μολάι εν
εσκεπαζμένον από έόκυν ζον κε παροσιαζ απέραντον
ρακιν 1 1/2 χιλιόμετρο σο ίπρος.

Ο κρινυ στο γίνετα έκι εν απίστευτον.

Ατο εν απόλεν το κρινυ μέρος ζόλεν ζον απόμω.
Ακόμα κε το καλοκαιρ οντες φοιαζ ο ίλεν πυ κε
θατίλεβ, εκι εφτά 50 βόημω παγοσίαν. Για να σιμίζον
κακις αυι σο ρακιν προκ να τραντεαρεβ εα παγοτόνωις
ανάμωρα τε τρανα κοράτια πάγυ κε εσώζωατα.

Σο Νότιον Πόλον επίαν ζον εσκέβριτι τι 1911
τε χρονίς ο νορβηγον ο θιλλαντον Ροαλτ Αμυνδσεν.

Απαν ει γρημ παπορ „Φραμ“ κατάλλου για τι
πλάπυμον κνόμερα κε πάγυς, ο Αμυνδσεν έφθιν σο
Νότιον τον ίπιρον κε εκρίζον στο με 7 εντέφρατι,

115 εσκιλία γοσσεματι κε με ζαπάσια αναφας για
δίο χρόνια. Απαν σο πάγον τι γιαλυ εκύρεπσαν τοσπι
ντο έφεραν όπου απες εκέδαν να ζυν ι ανθρωπ. Κε το
παπορ επίεν σο Νότιον τιν Αμερικιν για να γιριζ κέρτε
τάλο το καλοκερ.

Ο Αμυνδεν έξιζεν απαν ζον πάγον όλεν τον
εσιμονκον, κέσιρεν άγρια παγοσίας πυ ενέθεναν σα 48°.

Σον Σεπτέβριν, οντες έρθεν το νότιον πολικον το
καλοκερ κε εφότακσεν τάβζιστον ι ιμέρα, ο Αμυνδεν
τιναν εκλύθαναν πέντε σιντρόφιατ εκσέδεν σιν 'στρατίαν.
Τα εσκιλία ετςσοκάνιζαν τέσερα φορτομένα ζάνκας.

Πολα κερον επέγναν απαν ζον πάγον όλεν τον
γιαλον κε άντςσακος νοεβρίυ έρθαν ζον ίπιρον. Απατο-
κα αρτουκ έπρεπεν να τσαντσαρέδνε κε να τσοκάνιζε
τα ζάνκας απαν σα παγετόνας, κε επέρνιζαν πολα ερια-
στα τα θαθέα τα εσκίζματα, ντο έσαν απο παν ερε-
παζμένα με ζσον κε έφκολα επόρναν να εκομπύσαν.

Εκσέδαν με τρανα αμιάκια σε απέραντον εσοκάνι-
νον κιλαδ, όπου καμίαν υς ατότες κεπάτεσαν ανθρωπι
ποδαρ. Ο κερον έτον γαλίνια κε έχτρια κε εβαλιντιν τι
εστρατέτας.

14 Σεκεβρίυ ι νορβιγι έφτασαν ζον πόλεν. Έκσ έβα-
λαν τεσατιρ όπου απαν εκάρφωσαν το νορβιγιανν την παν-
τέραν κε σο τεσατιρ απες εφέχαν γραμιν με αντολαγρι-
περιγραφιν όλεν τι εστρατίας.

Τάλο την ιμέραν ολ εκλόσαν σπις κε 26 εκλόσαν
ολ σα καλά την έρθαν σο γιαλον τι εκλόσαν. Εκτοια απαν
εσκιμονκον κερον έρθεν επέραντες την παπορ "Προφ".

Έκσεν πυ μετα έναν μέναν έσπια ζον Αμυνδεν
ζον Νότιον πόλεν έρταν, σάλω μέρας ι γιαλο κε

85
86
87
88
89
90
91
92
93
94
95
96
97
98
99
100
101
102
103
104
105
106
107
108
109
110
111
112
113
114
115
116
117
118
119
120
121
122
123
124
125
126
127
128
129
130
131
132
133
134
135
136
137
138
139
140
141
142
143
144
145
146
147
148
149
150
151
152
153
154
155
156
157
158
159
160
161
162
163
164
165
166
167
168
169
170
171
172
173
174
175
176
177
178
179
180
181
182
183
184
185
186
187
188
189
190
191
192
193
194
195
196
197
198
199
200
201
202
203
204
205
206
207
208
209
210
211
212
213
214
215
216
217
218
219
220
221
222
223
224
225
226
227
228
229
230
231
232
233
234
235
236
237
238
239
240
241
242
243
244
245
246
247
248
249
250
251
252
253
254
255
256
257
258
259
260
261
262
263
264
265
266
267
268
269
270
271
272
273
274
275
276
277
278
279
280
281
282
283
284
285
286
287
288
289
290
291
292
293
294
295
296
297
298
299
300
301
302
303
304
305
306
307
308
309
310
311
312
313
314
315
316
317
318
319
320
321
322
323
324
325
326
327
328
329
330
331
332
333
334
335
336
337
338
339
340
341
342
343
344
345
346
347
348
349
350
351
352
353
354
355
356
357
358
359
360
361
362
363
364
365
366
367
368
369
370
371
372
373
374
375
376
377
378
379
380
381
382
383
384
385
386
387
388
389
390
391
392
393
394
395
396
397
398
399
400
401
402
403
404
405
406
407
408
409
410
411
412
413
414
415
416
417
418
419
420
421
422
423
424
425
426
427
428
429
430
431
432
433
434
435
436
437
438
439
440
441
442
443
444
445
446
447
448
449
450
451
452
453
454
455
456
457
458
459
460
461
462
463
464
465
466
467
468
469
470
471
472
473
474
475
476
477
478
479
480
481
482
483
484
485
486
487
488
489
490
491
492
493
494
495
496
497
498
499
500
501
502
503
504
505
506
507
508
509
510
511
512
513
514
515
516
517
518
519
520
521
522
523
524
525
526
527
528
529
530
531
532
533
534
535
536
537
538
539
540
541
542
543
544
545
546
547
548
549
550
551
552
553
554
555
556
557
558
559
560
561
562
563
564
565
566
567
568
569
570
571
572
573
574
575
576
577
578
579
580
581
582
583
584
585
586
587
588
589
590
591
592
593
594
595
596
597
598
599
600
601
602
603
604
605
606
607
608
609
610
611
612
613
614
615
616
617
618
619
620
621
622
623
624
625
626
627
628
629
630
631
632
633
634
635
636
637
638
639
640
641
642
643
644
645
646
647
648
649
650
651
652
653
654
655
656
657
658
659
660
661
662
663
664
665
666
667
668
669
670
671
672
673
674
675
676
677
678
679
680
681
682
683
684
685
686
687
688
689
690
691
692
693
694
695
696
697
698
699
700
701
702
703
704
705
706
707
708
709
710
711
712
713
714
715
716
717
718
719
720
721
722
723
724
725
726
727
728
729
730
731
732
733
734
735
736
737
738
739
740
741
742
743
744
745
746
747
748
749
750
751
752
753
754
755
756
757
758
759
760
761
762
763
764
765
766
767
768
769
770
771
772
773
774
775
776
777
778
779
780
781
782
783
784
785
786
787
788
789
790
791
792
793
794
795
796
797
798
799
800
801
802
803
804
805
806
807
808
809
810
811
812
813
814
815
816
817
818
819
820
821
822
823
824
825
826
827
828
829
830
831
832
833
834
835
836
837
838
839
840
841
842
843
844
845
846
847
848
849
850
851
852
853
854
855
856
857
858
859
860
861
862
863
864
865
866
867
868
869
870
871
872
873
874
875
876
877
878
879
880
881
882
883
884
885
886
887
888
889
890
891
892
893
894
895
896
897
898
899
900
901
902
903
904
905
906
907
908
909
910
911
912
913
914
915
916
917
918
919
920
921
922
923
924
925
926
927
928
929
930
931
932
933
934
935
936
937
938
939
940
941
942
943
944
945
946
947
948
949
950
951
952
953
954
955
956
957
958
959
960
961
962
963
964
965
966
967
968
969
970
971
972
973
974
975
976
977
978
979
980
981
982
983
984
985
986
987
988
989
990
991
992
993
994
995
996
997
998
999
1000
1001
1002
1003
1004
1005
1006
1007
1008
1009
1010
1011
1012
1013
1014
1015
1016
1017
1018
1019
1020
1021
1022
1023
1024
1025
1026
1027
1028
1029
1030
1031
1032
1033
1034
1035
1036
1037
1038
1039
1040
1041
1042
1043
1044
1045
1046
1047
1048
1049
1050
1051
1052
1053
1054
1055
1056
1057
1058
1059
1060
1061
1062
1063
1064
1065
1066
1067
1068
1069
1070
1071
1072
1073
1074
1075
1076
1077
1078
1079
1080
1081
1082
1083
1084
1085
1086
1087
1088
1089
1090
1091
1092
1093
1094
1095
1096
1097
1098
1099
1100
1101
1102
1103
1104
1105
1106
1107
1108
1109
1110
1111
1112
1113
1114
1115
1116
1117
1118
1119
1120
1121
1122
1123
1124
1125
1126
1127
1128
1129
1130
1131
1132
1133
1134
1135
1136
1137
1138
1139
1140
1141
1142
1143
1144
1145
1146
1147
1148
1149
1150
1151
1152
1153
1154
1155
1156
1157
1158
1159
1160
1161
1162
1163
1164
1165
1166
1167
1168
1169
1170
1171
1172
1173
1174
1175
1176
1177
1178
1179
1180
1181
1182
1183
1184
1185
1186
1187
1188
1189
1190
1191
1192
1193
1194
1195
1196
1197
1198
1199
1200
1201
1202
1203
1204
1205
1206
1207
1208
1209
1210
1211
1212
1213
1214
1215
1216
1217
1218
1219
1220
1221
1222
1223
1224
1225
1226
1227
1228
1229
1230
1231
1232
1233
1234
1235
1236
1237
1238
1239
1240
1241
1242
1243
1244
1245
1246
1247
1248
1249
1250
1251
1252
1253
1254
1255
1256
1257
1258
1259
1260
1261
1262
1263
1264
1265
1266
1267
1268
1269
1270
1271
1272
1273
1274
1275
1276
1277
1278
1279
1280
1281
1282
1283
1284
1285
1286
1287
1288
1289
1290
1291
1292
1293
1294
1295
1296
1297
1298
1299
1300
1301
1302
1303
1304
1305
1306
1307
1308
1309
1310
1311
1312
1313
1314
1315
1316
1317
1318
1319
1320
1321
1322
1323
1324
1325
1326
1327
1328
1329
1330
1331
1332
1333
1334
1335
1336
1337
1338
1339
1340
1341
1342
1343
1344
1345
1346
1347
1348
1349
1350
1351
1352
1353
1354
1355
1356
1357
1358
1359
1360
1361
1362
1363
1364
1365
1366
1367
1368
1369
1370
1371
1372
1373
1374
1375
1376
1377
1378
1379
1380
1381
1382
1383
1384
1385
1386
1387
1388
1389
1390
1391
1392
1393
1394
1395
1396
1397
1398
1399
1400
1401
1402
1403
1404
1405
1406
1407
1408
1409
1410
1411
1412
1413
1414
1415
1416
1417
1418
1419
1420
1421
1422
1423
1424
1425
1426
1427
1428
1429
1430
1431
1432
1433
1434
1435
1436
1437
1438
1439
1440
1441
1442
1443
1444
1445
1446
1447
1448
1449
1450
1451
1452
1453
1454
1455
1456
1457
1458
1459
1460
1461
1462
1463
1464
1465
1466
1467
1468
1469
1470
1471
1472
1473
1474
1475
1476
1477
1478
1479
1480
1481
1482
1483
1484
1485
1486
1487
1488
1489
1490
1491
1492
1493
1494
1495
1496
1497
1498
1499
1500
1501
1502
1503
1504
1505
1506
1507
1508
1509
1510
1511
1512
1513
1514
1515
1516
1517
1518
1519
1520
1521
1522
1523
1524
1525
1526
1527
1528
1529
1530
1531
1532
1533
1534
1535
1536
1537
1538
1539
1540
1541
1542
1543
1544
1545
1546
1547
1548
1549
1550
1551
1552
1553
1554
1555
1556
1557
1558
1559
1560
1561
1562
1563
1564
1565
1566
1567
1568
1569
1570
1571
1572
1573
1574
1575
1576
1577
1578
1579
1580
1581
1582
1583
1584
1585
1586
1587
1588
1589
1590
1591
1592
1593
1594
1595
1596
1597
1598
1599
1600
1601
1602
1603
1604
1605
1606
1607
1608
1609
1610
1611
1612
1613
1614
1615
1616
1617
1618
1619
1620
1621
1622
1623
1624
1625
1626
1627
1628
1629
1630
1631
1632
1633
1634
1635
1636
1637
1638
1639
1640
1641
1642
1643
1644
1645
1646
1647
1648
1649
1650
1651
1652
1653
1654
1655
1656
1657
1658
1659
1660
1661
1662
1663
1664
1665
1666
1667
1668
1669
1670
1671
1672
1673
1674
1675
1676
1677
1678
1679
1680
1681
1682
1683
1684
1685
1686
1687
1688
1689
1690
1691
1692
1693
1694
1695
1696
1697
1698
1699
1700
1701
1702
1703
1704
1705
1706
1707
1708
1709
1710
1711
1712
1713
1714
1715
1716
1717
1718
1719
1720
1721
1722
1723
1724
1725
1726
1727
1728
1729
1730
1731
1732
1733
1734
1735
1736
1737
1738
1739
1740
1741
1742
1743
1744
1745
1746
1747
1748
1749
1750
1751
1752
1753
1754
1755
1756
1757
1758
1759
1760
1761
1762
1763
1764
1765
1766
1767
1768
1769
1770
1771
1772
1773
1774
1775
1776
1777
1778
1779
1780
1781
1782
1783
1784
1785
1786
1787
1788
1789
1790
1791
1792
1793
1794
1795
1796
1797
1798
1799
1800
1801
1802
1803
1804
1805
1806
1807
1808
1809
1810
1811
1812
1813
1814
1815
1816
1817
1818
1819
1820
1821
1822
1823
1824
1825
1826
1827
1828
1829
1830
1831
1832
1833
1834
1835
1836
1837
1838
1839
1840
1841
1842
1843
1844
1845
1846
1847
1848
1849
1850
1851
1852
1853
1854
1855
1856
1857
1858
1859
1860
1861
1862
1863
1864
1865
1866
1867
1868
1869
1870
1871
1872
1873
1874
1875
1876
1877
1878
1879
1880
1881
1882
1883
1884
1885
1886
1887
1888
1889
1890
1891
1892
1893
1894
1895
1896
1897
1898
1899
1900
1901
1902
1903
1904
1905
1906
1907
1908
1909
1910
1911
1912
1913
1914
1915
1916
1917
1918
1919
1920
1921
1922
1923
1924
1925
1926
1927
1928
1929
1930
1931
1932
1933
1934
1935
1936
1937
1938
1939
1940
1941
1942
1943
1944
1945
1946
1947
1948
1949
1950
1951
1952
1953
1954
1955
1956
1957
1958
1959
1960
1961
1962
1963
1964
1965
1966
1967
1968
1969
1970
1971
1972
1973
1974
1975
1976
1977
1978
1979
1980
1981
1982
1983
1984
1985
1986
1987
1988
1989
1990
1991
1992
1993
1994
1995
1996
1997
1998
1999
2000
2001
2002
2003
2004
2005
2006
2007
2008
2009
2010
2011
2012
2013
2014
2015
2016
2017
2018
2019
2020
2021
2022
2023
2024
2025
2026
2027
2028
2029
2030
2031
2032
2033
2034
2035
2036
2037
2038
2039
2040
2041
2042
2043
2044
2045
2046
2047
2048
2049
2050
2051
2052
2053
2054
2055
2056
2057
2058
2059
2060
2061
2062
2063
2064
2065
2066
2067
2068
2069
2070
2071
2072
2073
2074
2075
2076
2077
2078
2079
2080
2081
2082
2083
2084
2085
2086
2087
2088
2089
2090
2091
2092
2093
2094
2095
2096
2097
2098
2099
2100
2101
2102
2103
2104
2105
2106
2107
2108
2109
2110
2111
2112
2113
2114
2115
2116
2117
2118
2119
2120
2121
2122
2123
2124
2125
2126
2127
2128
2129
2130
2131
2132
2133
2134
2135
2136
2137
2138
2139
2140
2141
2142
2143
2144
2145
2146
2147
2148
2149
2150
2151
2152
2153
2154
2155
2156
2157
2158
2159
2160
2161
2162
2163
2164
2165
2166
2167
2168
2169
2170
2171
2172
2173
2174
2175
2176
2177
2178
2179
2180
2181
2182
2183
2184
2185
2186
2187
2188
2189
2190
2191
2192
2193
2194
2195
2196
2197
2198
2199
2200
2201
2202
2203
2204
2205
2206
2207
2208
2209
2210
2211
2212
2213
2214
2215
2216
2217
2218
2219
2220
2221
2222
2223
2224
2225
2226
2227
2228
2229
2230
2231
2232
2233
2234
2235
2236
2237
2238
2239
2240
2241
2242
2243
2244
2245
2246
2247
2248
2249
2250
2251
2252
2253
2254
2255
2256
2257
2258
2259
2260
2261
2262
2263
2264
2265
2266
2267
2268
2269
2270
2271
2272
2273
2274
2275
2276
2277
2278
2279
2280
2281
2282
2283
2284
2285
2286
2287
2288
2289
2290
2291
2292
2293
2294
2295
2296
2297
2298
2299

Ἡ ἐκπαιδεία τῆ Σχολῆς σου παρέρχεται πρὸ χειρὸς
αὐτῶν κείνων τῆς Δυσταρχειίδος.

ραχαν ετσακοςεν το κιφαλνατ στον παγον κε επεθανεν κε
τι πεμπτονος επάγοσαν τα εσέρια κε τα ποδάρια κε κε-
πόρνεν να επορπάτνεν.

Αεις επεθαναν ατιν ι πέντε ανθρωπ, πυ εθέλεσαν
να εκσερεδνυν ταπόμαχρον το Πολικον τον ίπιρον.

Μόνον τολμιρι αφταπαρνιζμεν ανθρωπ παν εαίκα
αδιάδατα μερόθες τι γις, κε κινδινέθνε να χάνε τιν ζοιν-
ατυν, για να πλυτένε-μας με γνόςις.

ΤΑ ΕΠΙΤΙΧΙΑΣ ΤΟΝ ΣΟΒΕΤΙΚΟΝ, ΠΑΓΟΘΡΑΦΣΤΟΝ ΚΕ ΤΙ ΛΕΡΟΠΛΟΙΑΣ

Ο όλεθρον τι ιταλικυ τιριζζαπλι „Ιταλία“.

Καλομιναν 1928 τι χρονίας ασο Σβαλπαρτ
επέτακxen το τιριζζαπλ „Ιταλία“ κε επέγνεν σο
Βόριον πόλον. Ατο ι εκsπετίτσια ερματόθεν ριν Ιταλίαν
με τιν αρχιγίαν τι Νοπίλε. Σο τιριζζαπλ απαν έσαν
16 ανθρωπ.

23 τι καλομινα το τιριζζαπλ „Ιταλία εκοβάλεςεν
τανύροπς σο άγνοστον. . .

25 καλομινα, ταπαδαμερ τιν ιμέραν, ιςτιρα αιο
ιδαν τον πόλον ανθρωπ πυ έσαν απαν σο τιριζζαπλ, τε
εφημερίδας εδλία τα τοπς έγρχπεσαν: „Ο Νοπίλε εν απαν
στον Βόριον πόλον“. Ιςτερα ας έναν κιάλο ιμέραν τα
εφημερίδας ιδοπίεσαν τα εκατομίρια πανογνόστας-ατων,
πως το ράδιο τι τιριζζαπλι „Ιταλία“ αναχάπερα ετό-
λοσεν. Πό κεκα εδρίετε το τιριζζαπλ ένταν μιστίριον.

„Ίν εν ο Νοπίλε; Πό εν το τιριζζαπλ „Ιταλία“; —
ερδταναν τα εφημερίδας.

Νιά μετα έναν ιμέραν, νιά μετα δύο, νιά μετα
έναν εβδομάδαν τα εφιμερίδας επόρεσαν να μεταδίδου
τιδεν ρι αναγνώστας.

Ι ανισιχία για τιν τίχιν 16 ανθρωπίον κάθαν ιμέ-
ραν ετρανίνεν.

17 κερασινυ, „ο Γερων Ροαλτ“ όπος έλεεν τον Αμυν-
τσεν ι Νορβιγία, εντάμαν με τον γάλον αεροπόρον Γιλπο
κε τον Νορβιγον Διτριχσέν πυ έτον με τατόναν ράλα
τα στρατίας-ατ επέταχσεν κεπίεν ναραιθ το χαμένον τιν
εκσπετίτσαν τι Νοπίλε.

Σο λιμαν τι παλευ νορβιγικυ πολιτίας Πέργεν έτον
άπιρον πλίθος.

— Ζίτο τεμέτερον ο Αμυνδσεν, — εκόζεν το πλίθος.

Ι όρα 7^{1/2} το θράδον το ιθροπλάνον „Λατομ“
εσχόθεν κε εχοβλάεπσεν ρον θοραν... κε ι Νορβιγία
εμάρησεν.

Ο Αμυνδσεν-ατς εέντον καιπ.

Ιστερα ασα τέσερα ιμέρας το ροβετικον ο παρ-
θράφστες „Κράσιν“ εκύμονεν ρο λιμαν τι Πέργεν. Επέγαν
ναιραιθ το χαμένον τιν εκσπετίτσαν τι Νοπίλε κε ρο
Πέργεν επέρνεν ζαπάσια πετροχάρδονον.

Πρωτυ ακόμαν ο „Κράσιν“ να ρτεκ το λιμαν
ανθρωπ ασα κάτερα, ασα καίκια, ασα γιαχτας οβάλλαν
ια ράρια-τυν άμον ρόπορ κε εκόζαν.

— Σόστε τον Αμυνδσεν!

Σα θόρια τι Πέργεν υπι ρι νάρκα ι „Κράσιν“
έτραχυν ι νορβιγ ι μπάτε, οηάλλαν τα απάλα-τυν κε
εκόζαν.

— Σόστε τον Αμυνδσεν-εμω!

Ἡ πολιτία ἐρόστεσεν. Ἡ πολιτία ἐρόστεσεν ἐφτιλά-
κεν ἀσὸ νύνιζμαν γιὰ τὸν „Γερὸν Ροαλτ“. Κε μόνον
ἡ πολιτία γιοκ, ἀλλὰ ὅλεν ὁ κόσμος πὺ δεβαῖ, ἀσόλια
τάκρας τι γις ἀνιπόμονα ἐράεδαν χαπάρια γιὰ τὸν χα-
μένον τὸν Ἀμυνδσεν. Ἀμαν χαπάρια κέρχυσαν.

Ὅταν ἱστερω ἀσὰ δύο ἡμέρας ὁ „Κράσιν“ ἀφύ ἐφόρ-
τοσεν τὸ καρδόν, ἐφέκεν τὸ λιμάν Περγεν, ἡ ἀνθρώπ ἀσὰ
καίχια θλιμένα ἐκύϊζαν ἀποπισσόν παγοθράψτεν.

— Γυρταρέπστεν τεμέτερον τὸν Ροαλτ! Σόστε τὸν
Ἀμυνδσεν!

Αὐτοὶ σὶν λαλίαν ἀπερὲς ἔτον ἀλὶθινὸν πόνος, σὸστον
πικρὸν ἀπελπισία ὅλεν τι τόπου.

Ὀλόχρισον νίχταν ἐδγενεν ὁ „Κράσιν“ σὸ σαχτα-
ρότο-πράσινον τὸν ὁκεανόν. Ἀσὸ ζεθρεν τὸ πλεδρον τι
παπορι ἔτον νερον, ἐρίμος ὑρανός, ἀσὸ δεκσεν-τὰ ἱστερνα
τὰ πέτρας τι ἱπίρυ κε ἀνάμεσα σὰτα ἀντςσακ ἐφένυσαν
ὅσον ἓναν τσίμπλαν τὰ ψαράδिका τὰ καλίβια.

Ἀδακα ὁ „Κράσιν“ ἱστερνον φοραν ἐπαρέδινεν
τὸν πιλότον. Ἐμπροσὰ ἔτεν ὁ ὁκεανός. Τιν νίχταν σὸ
πλεδρον τι „Κράσιν“ ἐρύμοσαν τὰ πανοκάικα τι ψα-
ράδον.

Ἡ ψαράδες με τὸ φουρτυνοσκαλ ἐκρέδαν ἀπαν σὸ
παπορ. Ἐσαν τρεῖ νοματ: Ἐδγαλαν τὰ πατσένια με τὰ
φαρδέα τὰ γίρως τὰ καπέλα ἀσὰ κινάλια-τον, κε ἓνας
σπατυνός ἱπεν:

— Θέλωμε τὸν Ἀμυνδσεν. Σόστια-τόναν γιὰ τεματ!
Ἰπανατς, πὸς θὰ ἐφτάνε ὅλια ντο ἐβγένε ἀσὰ σέ-
μα-τον, γιὰ νὰ ἐβρύκιστον.

Ἰστερνα ἡ ψαράδες ἐλπίδαν σὰ καίχια κε πολλὰ κερὸν
κε τὸ „Κράσιν“ ἐρχοσαν λαλίπς: „Ἀμυνδσεν! Ἀμυνδσεν!”

1) Κράειν επήεν τον θοραν κε 25 κερασινο
εβέν τον Πολικον κίκλον

Ατα 25 κερασινο κιστερνα ανθρωπ απαν σο „Κρα-
ειν, ελεπαν απαν σα κιφάλια-τυν τον ιλεν, πυ κεβασί-
λεθεν, όλια τα ιμέρας πυ εκράτεσεν ι στρατία τι παγο-
πράστε.

Ντο να εγέντον ατςζάπσαν το τιριζζάπλ, «Ιτα-
λία» όπου απαν η Νοπίλε έφτασεν τον πόλον;

Εςκεπάεν απο πάγον κερχίνεσεν να κατιθεν απαν
σα παγύρια. Ατότες έναν μέρος τι καμάντας με τον
Νοπίλε ερύκσεν τον πάγον. Σίτια ερύζναν ο ιταλον Πο-
μέλο εσκοτόθεν ι αλ εγεραλαέφταν κε εχτιπέθαν.

Αμα ελάφρινεν το τιριζζαπλ επέτακσεν κεαν.

Απαν επέμναν εκς ανθρωπ. Όπως ίπεν ιτερνα ο
Νοπίλε, μετα ίκος λεπτα ίστερα ασο ερύκσεν ι γόντολα
ειν ανατολιν μερέαν, τον εφρίζονταν εφάνθεν μάβρον κα-
πνος. Το τιριζζαπλ εκάεν, κε κανις ας εκινος παπέρμα
απαν κεγορταράρτεν.

Σο παγορ, όπου απαν ερύκσεν ο Νοπίλε κε ι ειν-
τόφριατ ερχίνεσεν ι ζαι. Πρώτα απόλα έβιπεν τον
εσκοτωμένον Πομέλον. Ηκατίβισαν-ατον, αφα σο παρφ,
απες σο νερον.

30 καλομνια αειν γρόπαν τι Νοπίλε εχαρίεν τρι-
ο ευδον Μαλχηραν κε δ'ο ιταλι ο Τζάπι κε ο Μαριάν.
Επίην απαν τον πάγον με τζόπια ιν εριάνε ο Σε-
τεπάρτα.

Εατα ανάρια ο ραδίσεν απαν γρόπαν τι Νοπίλε
ενοπίαζεν να εφτά το ραδισ-απαρα να βολιθ. Τα ιτερνα
όλια τα ραδισ εστίπεν τα παλίζαπλ γα τι βολιθαν.

Ατα εγγίξενατα εο Σεβεροτθίνκι κράι τι εοβετικό ε-
δέζμυ ένας ραδιολυπίτελ τα ίδια κε εάλα κράτι. Απαν
αφκα εέντον πελνιν το μέρος, πυ εδρίσαν. Σαράεμαν-
ατυν εστάλθαν παπόρια κε ιδροπλάνα.

Ο ευιδον αεροπόρον Λυντπεργ εκατόρθωσεν να εδρι-
το μέρος τι αβαρίας κε να φερ το Νοπίλε απαν σε
ιταλικον παπορ.

Πύ εδρίονταν ο Μαλγρεν ο Τζάπι κε ο Μαριάνο
επέμνεν άγνωστον.

ΤΑ ΠΟΔΑΡΕΑΣ ΤΙ ΘΑΝΑΤΥ

Ασον πάγον απαν εσχύτον άγρεν το κιφαλ τι Μα-
ριάνο. Με θανατικον μαδιν ιχραν με μάδρα κύφα μάγλα
εχίτον εο παχυροτον το ταφιν.

Ανάμεσα ασα τσεριζμένα τα λόματατ έσπριζεν το
παγομένον το πετσιν τι γοναττάτ, κε τα ποδάριατ εσ
δρεγμένα, τριπεμένα, κάποτε, χοντρα ορτάρια έσαν εκο-
μένα απαν.

Οντες εκατίθενεν το εσερ τι Μαριάνο ερύζνεν απαν
σε κοτιν τακίκατ.

Τα τετακέδες έσαν τα ιστερνα, ντο επέμναν ασε
ανθρωποτον τον πολιτιζμυν για τι δι ανθρωπετ.

Ελίνος πυ με τα εσεριατ εκήιζεν εον αέραν έτον
ο Τζάπι. Ελίνος πίοτ εκίτον κε αργος αργος εγίριζεν
τα κεφάλιατ πυ κε έλαπενάτοτ, κας εκετριεσίανεν έλε-
γμε-στον Μαριάνο.

Ο Τζάπι επίνετ κατ μαχαμέτια με τα τετακέδες
κε τα εονάτ κε ετίμαζεν ταζάκια για τι τείλετ. Νιά ο
εονότ κατ ο άλλε εσθιρίσαν πότε εο ιστερνον τιν φοραν

επιάσαν σε δίχτια τσίνο. Τα τσίνοσ κε τα τρανα τα πολικά τα πυλία οριαστα επέταναν ολόερα σου πάγον.

Δι άνθρωπ εξίναν απαν σου πάγον. Το παγυρ εκοθαλίυτον αν κε κα σου οκεανον ανάμεσα σε χιλιάδες μικρα κε τρανα. Άνθρωπ απαν σου πάγον έλεπαν απσιλα ατελίοτον αποθαμένον υρανον κε κίτρινον ίλεν, πυ εκρί-φκυτον μόνον ατότες οντες εσσκεπαζεν τον κόσμον ι δίσα. Ατότε ο Μαριάνο έλεπεν σιν δίσαν απες μηδρον τιν ισκιαν τι σιντρόφιατ Τζάπι κε ο Τζάπι με τρανα κό-πυς εχόριζεν σο γιάνατ άμον καπνον τιν ισκιαν τι Μα-ριάνο.

Ο κόσμον έτον γομάτον δίσαν κε γαλίνιν κε τιν γαλίνιν απες εγενύσαν λαλίας τα οπία ο Μαριάνο έλεε ποδαρέας τι θανάτω.

— Τζάπι, ακυς;

— Τόλοσον, Μαριάνο. Ηράπ ναρυκρόμες κέρτε-μι άρπον.

— Τζάπι ακόο λαλίας.

— Ινε ασο κατάσπαζμα τι πάγο, Μαριάνο.

— Νε, καταςπαν ο πάγον κε όνταν αλάι-μαλά: θα κρεμιάτε, ατότε θα έρτε ο θάνατον.

— Ο θάνατον;

Ο Τζάπι σιν δίσαν ιλιάζεδαν το ζσερ τι σιντρόφιατ απίχεν ατο κε ανατριςσιαγμένα ριπα εφίνενατο.

Το ζσερ έτον κρίον. εγλιαστερον. χορις ζον κε πο-θερον όπας οντες εγρικα ακυς τον θάνατον.

— Μαριάνο, εύρα αρσένε-μας.

— Όλεν το θάνατ κε θα εφρίνε-μας, τσίνοκι ακόο σοσ έρτε ο θάνατον.

Ιστερνα ι διες πα ετύλοναν. Αμαν το τύλομαν
ετον άγρεν. Σο τύλομαν απες εγενίυσαν λαλίας, τα οπία
επρεπεν να τσεαίζνε κε καπατέδνατα με τατινέτερον τιν
λαλίαν. Κε γιατατο εκαιλάτσεβαν.

— Ντό λες, Τζάπι, ο Πιατζις επίκεν τιδεν;

— Κι κσέρο.

— Ισος, το ράδιο τι Πιατζι έκσανατο σο „Τσείτα
τι Μιλάνο“. Πός εθαρις, Τζάπι;

— Κι κσέρο.

— Ισος ο Νοπίλε κε ολ ι αλ εγλίτσεν. Ντο λες,
Τζάπι.

— Κι κσέρο.

Κε κσαν ετύλοναν κε ι διες. Ολόερα-τυν έτον δίσα.
Κέτονε νια υρανός κε νια οκεανός. Ετον μόνον γαλα-
τιαρ, άσπρον θάθος ολόερα-τυν. Ο Τζάπι εδοκίμαζεν
να κιμάτε. Εκίτον ζέναν κοματ γεργαν ντο εμίριακσαν
απο παν αριν μέσεν με τον Μαριάνο. Ο Τζάπι εκίτον
πάλιν το κοματ, απαν σο γιαν. Εκιμάτον. Σ'όνιρον-ατ
έλεπεν μικρόν κομμάτιον. Εγνώριτεν-ατο. Ετον ι Τιτί-
να. Ο Νοπίλε επήρεν τιν Τιτίναν, σοι πόλον.

Τη εκαιλάπον εκάθιστον απαν σο περιζάπλ πο
εάνινον.

Τη επήρεν, απας εγένισεν „ατο“ απε πρότερον άλλαν
ορεν. Τη επήρεν, όντες ερώσαν από καπατραμάναν τιν
ροσπάλαν τι „Ισούλε“. Ι Τιτίνα ερωσαν με ερώσαν
με τα ήλματα. Τα εκαιλάπον εζήσαν σο ήτηρ απαν
ρον πάρον επήρεν με τα ήλματα.

Ατόρα τα έλεπεν τιν Τιτίναν ο Τζάπι.

Εδωκεν τα κσέριετ, μικρόν κε ζεστόν πλάσμα.

Ιστερα : Τιτίγκα αρχίναρεν να τρανή, να γίνετε
 χιόλο τρανή με τρανή, να ψοκόν.

— Τιτίνκα! — εκύϊζεν ο Τζάπι με λαλίαν, που κα-
τον ίδιον έρχυτον κσένον.

Κα το ρεκιλιν εγίνυτον άσπρον ρασσιν, κα το ρα-
σσιν έλίσσεν τά ρεέρια τι Τζάπι το ρασσιν εσύμανεν! Το
ρασσιν έτον ασον πάγον κα εγνέφιζεν ασον χρίον. Ο πά-
γον έχεεν τιν ράσσαν.

Ο Τζάπι ένιχσεν το μάτιατ κε ίδεν, προς τή θάλασσαν
ολίγον εσίρθεν. Ολόγισρα καλά επένειον τα σπαραχλωτά
κεριφας τι τοροσίον *) · κε ανάμεσα-τουν τα μόβρα τα
λιμνία κε τριφερν περυζες το εριον πυ ελίωτον. Εξαρ-
τινιδέν, όντες έκσέν εςο γιάννατ τι λολίαν ντο στεκάνιδέν.

— Ma piú vo!

Ἐτέρην τὸν σύνταγμα-σι. Ὁ Μάρκος ἐστὶ μαθη.

Ευχαρίστησαν να είναι το κητέλιον με χροὸν τὸν
ἐντὸς τοῦ ἐσώρου. Εὐχαρίστησαν, ἀντιπρόκεινται-αὐτοὺς καὶ πρὸς
ἐσώρου-αὐτὸν ἐπὶ τὸν ὅλκον, πρὸς. Τὸ πρὸς ντὸ ἐσώρου-
αὐτοὺς πρὸς ἐσώρου-αὐτὸν, ἀντιπρόκεινται πρὸς καὶ ὅλκον-αὐτὸν καὶ τὸ
ὅλκον-αὐτὸν ἀντιπρόκεινται πρὸς πρὸς τὸν ὅλκον.

O Tōdai eutōzei so sasp ai Mōgūha se atōgi-
vōtō.

— ἀποδοῖναι, τιμὴν ἀποδοῦναι τῷ θεῷ; Νύμφης ἀποδοῖναι

Ο Τζόνι έλεγε πόσο τα κερδίει το γένε αυτό
χρυσό το ματάκι το Μαρμόν. να το βάλει το αρ-
κούλι σε αυτή γερνάει ανθρώποι άμύρια. Να με τρέ-
ψα ο Μαρμόν όπην.

Ο Τζάπι έσκασεν τάσπρον τιν τενεκεν, εγόμοσεν
ατο απο παν ασον πάγον εσον κε έφερεν-ατο σο στο-
μαν τι Μαριάνο.

—Φα!

Ο Μαριάνο έφαγεν το εσον κε κσαν έστρεψεν
νερον. Ερέχκυτον κε ετρόμαζεν, σίτια εκλίδονεν τομά-
τιατ, πυ ετέρνεν τάροστον ο κίτρινον ο ίλεν, οντες εφέ-
νυτον εον υρανον, άμα εταυτέφκυτον ι δία.

Ο Μαριάνο ένικσεν το στομαν κε εθέλεσεν κατ να
λεί. Ο Τζάπι ελάνκεψεν σιν κορφιν τι τοροε.

—Τζάπι, Τζάπι! —επυεστίριζεν ο Μαριάνο.

Ο Τζάπι απο παν ασιν κορφιν τι τοροε
έσκονεν τα εσέριατ ιπσιλα.

—Ντό ίδες Τζάπι;

—Αερόπλανον, πετα αερόπλανον! Πετα για να
γλιτον εμέναν κε εζέναν. Ακόμαν θα ζόμε, Μαριάνο!
Ολεν τιν ζοιμ θαγαπόσε. Για πάντα θα ίμεσ φιλ. Ακου
Μαριάνο; Εγρικας ντο λέγοσε;

—Αάθος θα ειςσ. Ο υρανον εν κέρκερον κε
νιτκού το προπέλερ!

—Ατο επιδ ει κίσε σμάλια, κε το αερόπλανον
εν πολα μακρα. Αν επόρνες κε εκυ; Μαριάνο, αγκι-
μένε Μαριάνο, εκο κε κίκεν με τα εσέρια! Ατότι
κάλιο σγλίγορα θα ελέπνεμας!

—Κυπερο. Κέχο τακατ να εόμε. Νεζίλι
κατ ελίπε;

—Νε, ελέπε, ελέπε!

—Τζάπι, εγ πα ακού το θασιτι τι προπέλερ
απο μακρα.

—Εγ ελέπε κάλιο! Ελέπε εδο αερόπλανο!

— Δία αερόπλανα! Πετυν κε έρχυνταν σεμας;

— Τζάπι, νευζζέλι έρχυνταν σεμας;

Ο Τζάπι δεν κέλεεν

— Τζάπι, ακυς; Αροτο: τα αερόπλανα σεμας
έρχυνταν;

Ο Τζάπι καδίνεν τσεραπ

— Τζάπι!

Λαλία κεδγεν.

— Τζάπι, Τζάπι, Τζάπι! Ε, ντό ελεπς; Γιατί
ετύλοντες; Κλες. Τζάπι; Κλες γιόκσαμ γελας, Τζάπι;

Γιοκ, πέ: γιατί κλες;

Ο Τζάπι έκλεεν κε καδίνεν τσεραπ τον Μαριάνο.

Ο Μαριάνο κερότανεν. Ετύλονεν κε ένιεν το μά-
τιατ, κε έλεπεν ιπσιλα-ιπσιλα τρανον κύρον υρανον, όπου
έπλεβεν ο ήλεν. Ο ήλεν ετίφλονεν κε ο Μαριάνο,
εκλίδονεν-ατα, κε εγρίκανεν σα καπόκια-τον να πέζνε
τα κίτρινα τάχτίνας.

Ές ακόμα κάμποσα φαρας εφένουσαν σεν υρανον
απο μακρα τα αερόπλανα, ντο επέταναν εκπρογιαλ τι
Βοριο-ανατολικις ρις, κε κάθαν φοραν πυ εγίνουσαν κί-
πια, χωρίς να ελέπνε τανύροπς, απαν ρον πάγον, ο
Τζάπι άλλο κέκλεεν, αλλα ετύλονεν, χωρίς να τερι τον
Μαριάνο.

Τα τζήνια έσαν πονιρα κε κερόζναν σα τοζάκια
ντο εκύρεπρεν απαν ρον πάγον με τα ρσέριατ ο Τζάπι.
Ο Τζάπι έτρεεν ρσον, ο Μαριάνο αμαν άλλο κεθίλ
νεν-το.

Εταν ο Μαριάνο επυςστέρτεν τον Τζάπι;

— Πο: σγριας εσι ειεν, Τζάπι, θα ζις αιόραν;

— Όλο θα ζο!

—Εγώ κι θέλω να ζο, Τζάπι, εγώ αποθάνω κε

Οντες θαποθάνω, εσι πίζον όλια για να επορις κέ
ζις. Εσι ίξε δινατος κε γαίμς, Τζάπι. Εσι θα εφτανς
ειν γιν, θα εδρικς ανθρωπς κε θα λέςατς, πύ εδρίουνταν.
« Νόπιλε κε αιλ. Ατότε υλτς θα γυρταρέδνε. Θα χερε-
τας για τεμέναν τα χόματα τι Ιταλίας κε τοσπιτιανυς-
μ. Τζάπι, εγρίκςες ντο ίπαςε;

—Συς, Μαριάνο!

Κ'ι δίος πα ετύλοναν.

Ο Τζάπι εκίτον απαν σο βραγμένον το κοματ τι
τεργαν', με κλιδομένα τομάτια κε εκοπίαζεν να κιμάτε
Απες σο νυν-ατ έλεεν: «Αφυ, κεπορο να κρατο εγώ
εμέναν με το φαιν, πρεπ να κιμούμε οσον επόρο πα-
μπιν. Ο ίπνον διναμον τον οργανίζμον. Πρεπ να ζο
όλο να ζο!»

Ελαμς επωράτον ατος ατόναν. κέ εστόςσεθεν ντάγιον εν
κατάστασι. Με φτιλάκιζμαν εστόςσεθεν ατος ατον:
«Απ, με ίσε εν τάκι;

Κεν φόβος, να ίνετε αίκος όπος εέντον ο Μαριάνο;

Κάμςεν τον είντροφον-ατ. Ο Μαριάνο εκίτον κε
αίφρα επωράτον. Ανατολιζμαν, ζεσανκτικον επωρ-
αζέσαν. Πρεζέριζεν την γόλιν-ατ.

Ο Τζάπι εσπάλίζεν τομάτια. Απαν σο κιμάνα
επωράτεκε ε τζίναν κε επάτακεν.

Ο Τζάπι επάθεν καλόνκαπιν!

—Ταυθλαπίζμένον! Κακίςεν πλια!

Εσπάλίζεν αίμα έστακιν. Νεο το αέτα-αίε γόλιν-ατ.

Απαν για τα λόδια ατα πια. Το λόδια εφ-
οσε εν αίμα με τα βίντια ντο γαζ ε δίντρον.

Ο Τζάπι έλεπεν ειν δίσαν| απες, πυ έρχυτον ά-
μον μαθιν τυδάρ ασο νόταν κε τι δίσιν, αερόπλανον.

Ταερόπλανον εκσέθεν ασιν δίσαν κε επέτανεν ίσα
ει Τζάπι. Ι δίσα έτρεσσεν αποπισ εο αερόπλανον, ι δί-
σα επέτανεν-ατο. εφολιάζεν-ατο κεπεκι κσαν εφίνενα-το.
Ο Τζάπι ελάνκεπρεν ειν κορφιν τι τορος.

Ελάιζεν τα παντέρας πυ εχαζιρλάνεπρεν μακόμαν
ατότες, οντες ίδεν απομακρα τα αερόπλανα πυ επέτα-
ναν όλεν τάκρογιαλ τι Βοριο-ανατολικις γις κε εδεθέ-
ναν ασο γιάν-ατυν χορις να ελέπνατς.

— Αερόπλανον, Μαριάνο, σκυ! Αερόπλανον ες-
κέρτε! Λατάρτσον, Μαριάνο!

Ο Τζάπι αμεν αγράνθρωπος εχόρεδεν απαν ειν
πάγον, επίνεν, τσεαρχάδες με τα παντέρας, εχοροιάκε-
θεν, έτρεσσεν εον τόπον-ατ, ογλιγορτα εκάθυτον, ριτα
εσχύτον, κε χορις να στεκ, εκύιζεν τον Μαριάνο:

— Λατάρτσον, να ελέπνε-μας! Λατάρτσον, λαί-
κρον τα εσέριας! Αχα παντέρα, να!

Εσιρεν-ατον παντέραν. Ο Μαριάνο εγάσεπρεν τα
παρτα την δίναν-ατ, εδοκίμασεν να εκύτε κε λυ-
το εφίνενα.

Ο Τζάπι λες εσι εκατσερέπρεν-ατο. Ελάχμαζεν.

Εκρεν τι λαλίαν τι Μαριάνο. Ι λαλία έρχυτον
απομα γάπο κε τον Τζάπι εφένυτον, πως ι λαλία έρτε
αιν εφίνενα. Ο Μαριάνο ίπον:

— Εγώ Τζάπι, ιι πιστέσο γά επιν, γά αμεν.
Λες κε γίντε. Ατο αερόπλανον ειν, Τζάπι πέρα εα,
πέρα κε κε πέρασόν. Εγώ ογρίγορα οκταλάνενα.

Εα θα εφίνενα ειν γιν κε θαπυραντε με την πρεν.
Αραν ατο αερόπλανον κελ. Εγώ ιι πιστέσο.

ΤΑ ΚΟΚΙΝΑ ΤΑΣΤΡΙΑ

Τρία δίντια έσκιζαν τον αέραν. Αεροπόρον ο Τσευχνάδσκis επίνεν απαν τον Τζάπι κε τον Μαριάνο γίρου. Αφκα σο μέρος τι τρα-υ κε μάδρου μηχανis εκοκίνιζαν δύο περίεργα κε ανεγρίκιστα άστρια.

Ο Μαριάνο έλεπεν τάστρια. Ο Μαριάνο έκσερνεν, πως εάσπρον τον υρανον τι ατελίotu τι ιμέρας άστρια κίνε. Κε ο Μαριάνο έκσερεν πως επαρίδεν, τα κόκινα τάστρια, πως τάστρια εφάνθαν-ατον τον υρανον σιμίον ντο θαποθαν.

Κε ο Τζάπι ίδεν τα κόκινα τάστρια. Τάστρια επέταναν απάνατ. Κε ενθιμέθεν τιν ζοιν, κε τα φερόμενα πυ έσαν εκι σιν γιν, όπου ιν ι ανθρωπ, τα πολεμς κε τα κράτι. Ατος εγρίκεν-ατο.

Ο Τζάπι εκύιζεν κε ελάνκεθεν. Ιστερνα έρθη κεπέμνεν. Εκρέμκεν τα εσέριατ.

— Τζάπι;

— Μαριάνο;

— Τζάπι, ελα συμα.

— Εστα Μαριάνο. Θα τερο, πύ παι ταερόπλανον;

— Τζάπι, δεν πα κέτονε. Αερόπλανον κέτονε!

— Ετονε! Εγo ελέπατο ακόμαν. Ειλόστεν σπι. Ερθαν ίσαμε αλα κε παι σπις σιν δίςιν. Θα πετα κε έρτε κε θα σιρμας φαιν. Θα γυρταρέδμας. Εγo θα τα κόκινα τάστρια.

— Τα κόκινα τάστρια ίδεσατα εόνιος. Εγo πα ίδα τα κόκινα τάστρια. Ιδα-τα τον υρανον κε εγρίκεν, πως θαποθάνω.

— Τίδεν κι κεστ ο σπης, Μαριάνο. Τα κόκινα τάστρια ίνε τάστρια τι πολεσεβιζιον. Ταερόπλανον έτον

και Ροζιαν. Ντο επόρνευ να επίνεν αδα. Εγο εμ ει Ροζιαν. Ι ρος εχνα τα πολιτίας Χαπαροβски και Βλατι-
βοστοκ. Εγο εμ σο Χαπαροβски και σο Βλατιβοστοκ. Εγο
ατότες καμίαν κενόνιζα προς εγο και θα δασανίομε
απαν σα πάγους. Ατότες κέκσεραςε ακόμαν. Ατότες κέ-
κσερα ακόμαν τον Νοπίλε και εις Ιταλίαν κέσαν ακόμαν
τιριζζάπλια.

Ο Μαριάνο γιαδάςσια εκύιζεν τον Τζάπι. Εκί-
αζύμοσεν ειλίστεν και σο κιφάλνατ κεκα και ο Μαριάνο
ίπενατον:

— Τιθεν κέτον!

Ο Τζαπι ανεστένακσεν. Εγρίκσεν προς ορίτια πρεπ
να έςσ ατος σατόναν. Ατότες επεμάκρινεν ασον Μαριάνο,
έσκοσεν αν έναν κοματ μωσαμπαν, πυ ερίλαταν ίσση
ατότες και με το κοφτερον το μέρος τι τευκα; ερί-
νασεν να κοφτ την μωσαμπαν σε στενα κομάτια.

— Ντέφτιας Τζαπι;

— Κόφτο την μωσαμπαν. Ασα κομάτιατε βερε-
το γράματα, με τα οπία θα γράφο κάμποσα λήρη ασα
σον πάγον.

— Ερχίνεσε να παλαλός!

— Εει πιδεν αγρικα, Μαριάνο. Θα πρέμ να
δινε-μας φαν. Ταυρόπλανον θα ελίσσεται κόμα με θα
διδάς ντο έγγραφα. Θα ερία-μας φαν. Θα ελίσσεται
πας θα πρέγορε!

Εκορπεν την μωσαμπαν σε στενα κομάτια φαν
θα με τρία δέχματα. Οντα ελίσσεται κόμα με, ατότες
ερχίνεσεν νεφτάς γράφα και επερίσθεν απε απαν εν
πάγον. Για να με παλίδωτα αδα για να με χαλάν-

ταν, εγαίμονεν-ατα με κύστια εσονι, πυ έσπινκεν πρότα
σα εσέριατ κε επίνεν-ατο εσονοκύστια.

Ενεμένεν τιν έλαν τι χόκινον αστερίον.

Ο Μαριάνο κενεμένεν τιθεν. Ο Μαριάνο ενεμένεν
τον θάνατον.

Ο ίλεν εκκύτον ιπζίλα σο νότον. Ετον μεσιμέρτε.
Ο ίλεν εκλόσκυτον απαν σιν έριμον κε εκατίθενεν συν
βοραν. Ετον μεσανιχτε.

Ο Τζάπι εκσερεν προς ετελίοςεν έναν ιμερονιχτ,
ίκοστέσερα όρας απατότε, πυ τα χόκινα άστρια εφάνθαν
σο πάγοτον τιν έριμον.

Ατότεσ ο Τζάπι εγρίκσεν, προς όλια ετελέθαν.

Ταερόπλανον οπισ κεκλόστεν. Κανις κι θα θεβάζ
τα λόγια ντο έγγραπσεν με τα στενα τα κοματια τι μυ-
σαμπας. Καμίαν ο Τζάπι κι θα επορι να τρού. Αλο
ο Τζάπι κι θα ζι

Ο Μαριάνο εκυεν προς ο Τζάπι εκαταράτον το
παχυρένεν τιν άδισον, ο Τζάπι επροσκάλνεν όλια τα
κακα σο κιφαλ τι Αρκτικις έθαρικς ι Αρκτικι έτον ζον-
τανον πλάζμην το σπύον μεκόλεν τιν δίναμιν τι οργα-
νισμό-αθε, με το καθέναν κοματόπον το εγο-αθε εμίσα-
νεν τον Φίλιπον Τζάπι.

Αναχάπαρα ελάνκεπσεν κ' εκκόθενι ερχίνισεν κε
εστρηνκεθ τον πάγον κε δυνατα εκόλζεν.

Να έσε καταραμέντζα, καταραμέντζα, καταρα-
μέντζα!

Εντώνεν με το ποδάριχτε απεν σο παγος, με το
παγος στρέμζεν κε ελάνκωτον. Ο Μαριάνο ελάνκω-

ο Πάππς ἐστάθη, καὶ αὖθις φόβον· αὖθις ἐκάρτεν καὶ
αὖθις. Ἄλλο κελαιτάριζεν. Ἄλλο τιδεν κέλεεν τὸν Μα-
ριάνον.

Ἰε κσαν ἡ δῖος ἔκυαν πος ἐγενίυσαν τα περίεργα
τα λαλῆς σάσπρον, το γερανιν, το πράσινον, ταποθαμέ-
νον τιν ἔριμον τι Πολίχιν θάλασας.

Εκυαν πος ἐτρίζεν ι θάλασα με τα πάγυς, ἐκυαν
πος με τε βοετον εκατέσπαναν τα παγύρια εσσυρσσύρι-
ζαν τα τορήσια, εθαρις κάπιος εκρέμιζαν-ατα κε τέναν
εγεβένεν απαι ράλο.

Ο Τζάπι. εκολόλεδεν να σχύτε.

Επαρίδεν πριν αζον θάνατον; Κσαν το ίδιο. Κσαν
κόκινα άστρια κι άλο τιδεν. Κε αναχάπαρά σάσπρον το
φοβερον τιν ισιχίαν εκσέθεν έναν βοιν παχπαράζ.

Σιρίνα! Εκούζεν ἡ σιρίνα. Κε ἀχα ντο ἐκούζεν:

— Αν-θρώπ, πό ιζ-νε; Αν θρο-π-ι-ι-ι πό-υ ιζν-
ε-ε-ε;

Ο Τζάπι εσηύθεν κε ἴδεν κύνινα ἄστρια. Τάστρια
εσφραύσαν σα δίο χοντρα τρυπάδες ἀπέραντο μάδρου
παπορι, πο ελατάριζεν σο παγοτον τιν ἐριμον αφου ετσα-
κονεν τα παγύρια, ετσειγνιέθεν-ατα κε ἐνιεν σπισ τα
κάμπους η πάγου. Εντόκαν συν νον τι Τζάπι τα ημέρας
ντο ἔζιεν σο ρότικον τιν πολιτίαν κε εδέβαρεν:

— „Криво“!

... Το παπός εστάθην. Το παγός με τανύροπε
ελατάρησαν εκατον-εκατον πέννινα μέτρα μακρά και
μικρά τα παγούριάστα. Το παγός όπου απάν έστεσαν ο
αίθροπον κα έσκαον τα εάριατα ίσαν γίρον το πολυ-
πύλα δάνα μέτρα.

Σιν κορφιν τι τυρόσι εστακεν άνθρωπος με σκομ-
να τα εσέρια, φορεμένος κάμποσα κάτια λόματα, ζατα
κυντύρας.

Ο άλλος με κοντον πανταλον κε τσεριζμένον ορτά-
ρια εκίτον με σκομένα αν ποδάρια, πιν έθαλεν αν άκ-
ραν τι τορος κε αποκυμπιζμένος εα εσέρια εοχίμαζεν
να εκύτε. Απαν συν πάγον εκίσαν δύο κομάτι γερανιν
βρεγμένον γεργαν, παντέρας ασα οπία τα δο εγένταν
με τα εσέρια με κομάτια κε μεταλικά τρύικας, κε το
έναν έτον μετακσένεν γερανιν. Απαν ε γερανιν το
φον έτον κεντεμένον με άσπρα: „Οπου κεπόρεσεν να
πετα αιτεντε“.

Δέκα μετρα μακρα ασον Μαριάνο απαν συν πάγον
εκίτον πανταλον πιν απο μακρα επέρμεν ατο καπός για
άνθρωπον. Σο γιάνναθε ασα μυσσαμπαζένια τα κομάτια
ο Τζάπι έγγραπσεν τα λόγια: „Βοθέστε-μας με τρα-
στια“.

Ι ανθρωπ ασο „Κρασιν“ ετοπλαεύταν απαν σο
μιτιν.

— Κιαμ ο τρίτον; — ερώτεσεν κάπϊος: — Πύ εν
ο τρίτον;

Ανθρωπ ετέρεσιν τέναν τάλο. Πυδεν κεσένοντον
ο τρίτον. Με την φουρνιό-σταλαν εκατίθεναν ανθρωπ πιν
κινάντας. Σα κανάδας ντο έσαν ανάμεσα εα παγύρια
έστροναν μακρία ζανόδια κε απασαν ασα ζανόδια επάνω
κεαν συν Τζάπι κε Μαριάνο.

Ο ιετροάλνικον τι εόχτας Αδγοτος Τετρίχουδτε
Πρίνκκερ έτον ο πρώτον, πιν ελόαν ερώτασιν συν αν-
θρωπον.

— Ο Μάλτμαν;

Ο Τζάπι ελόικσεν το κιφάλνατ κε ίπεν τόνομαν-
ατ. Ισπαρα με το εσέρνατ έδίκσεν τον Μαριάνο πω εκί-
τον ομιλία κε εσίστεσεν-ατον:

— Ο κομαντορ Μαριάνο;

Ιμπροαπεθαμένος ο Μαριάνο πρότον κε μοναχον
φοραν εχαμογέλασεν. Ιστερα πολλα κερον-έτον μαργο-
μένος.

Ο Μαλγρεν κέτον ει γρύπαν τι Μαλγρεν.

Σο ερότεμαν τι νατσαλνικυ τι θάχτας ο Τζάπι
έδίκσεν με το εσερ αφκα:

— Επέθανεν!

Για τον Μαριάνο εκυθάλεσαν νασίλκας.

Εδάλαν-ατον απαν κε στοχαστα επέραν-ατον κεπί-
γαν απο παν-ασα σανίδια ντο έδάλαν απαν εα εσκή-
ζματα πω εχόριζαν τα παχύρια.

Ο Μαριάνο εκίτον ει νασίλκαν κε με τα απλε
γερανέα ομάτιατ ετέρναν τον υρανον.

Ι καμάντα με θαμαζμον ετέρναν τον ιμπροαπε-
μένον Μαριάνο. Εχαμογέλασεν, οντας ετριγίλιαν-ατον
απαν εο κατάστρομαν.

Με τα γερανέα τομάτιατ έλεγειν.

— Εφχαριστο!

Με τι διαταγιν τι γιατρο, τον Μαριάνο έφταν
εο νοσοκομίου. Σο νοσοκομίου εδάλειν ο φάλσεσεν
Λυατόλι Ιβάνοβιτς Στερόκιν.

Τον Τζάπι απρότινεν νασίλκας. Ελόικσεν το τι
φάληατ. Το μάτκντ έστρεφταν. Εδάλεν το εσέρνατ
απαν εσινυ ταλίσκι, πω έστρεφταν κε γιαν-ατ, κε εφχα-
ριστέσεν ασε παν αμν πάρον, στοχαστα επέρασεν
απο παν αμα σανίδια νταλίσαν απαν εα εσκήματα κε

αετς πα εσύμοσεν ειν φουρτυνό-εκαλαν τι παπορι Ο
Τζάπι πετσαρικλία ενέθεν το στενον το εσκινένεν τιν
εκάλαν κε εκσέβεν σο κατάστρομαν τι παπορι. Εσπι-
νχαν τα εσέριατ, εσινχέρυσαν ατον. Αναχάπαρα επίκεν
έναν ποδορέαν εμπροστα, εσύμοσεν τον μάθρον τον θερ-
μαστιν τον Φιλίποδ ερύκσεν σα γόνατατ κε ενκαλιάστεν
τα ποδάρια τανθροπι πυ εθάμαζεν.

— Ε, ε, για τόπιον, — επύσσιτίριζεν, σιχιζμένος
ο Φιλίποδ.

Εσκοσεν αν τον Τζάπι κε ενκαλιάστεν-ατον με το
εσέρνατ, λες εσι, εφοάτον να μι ρυζ.

Ο Τζάπι ετέρνεν τι κρασινικυς άμον παλαλος κε
τομάτιατ έστραφταν. Εκλοθεν το κιφάλνατ μίαν ζέναν
κε μίαν ζάλο το μέρος. Ετον αεσκέπαγος, το πρόσοπο-
νατ ετον καμένον ασον αέραν, σχεδον μάθρον, με λερα
καζπουριάρια γένια. Αναχάπαρα ένικσεν το στόμαν-ατ
κε εκύινσεν:

— Φαιν!

— Φαιν, φαιν θελ! — εκσίξεν ο Φιλίποδ πυ χορις
δυσκολίαν εγρίκσεν τι σιμασέαν ντο ίχαν τα ιταλικά τα
λόγια.

— Φαιν! Φαιν!

Ο Τζάπι κακαλάτσεθεν ετσίζεν, εδάρχιζεν ερτίδεν.
Επλοσαν-ατον πικρότον, κε με λίκονας αχέρτα-
ριαν εκύρτεσαν-ατο. Ελόχαν-ατον έναν πάλιο εκόρτεσαν
καίτω κε επορκαάλην να δύνκτον τρίτον. Ο γκατρίν
απαγέρεπεν να δίνε ζον Τζάπι πικρότα.

Ο Τζάπι εμπεύνεν, τανατενάρματ έσαν εσ-
ποτε εριον ρεφιλι κλάπαρσε, κέποτε αριον γαριστα
πταζμένο τριταρι.

— A — vo — a ! Yuo, 66 ! Ya — va, 666 !

Εφέρνηεν τα δάχτυλατ εσ στόμαν, ένιεν το τρανοκ
ταχόρταγεν το στόμαν, όπου έστραφταν ίσα κάτασπρα
δόντια κε ελόλιζεν.

Επέραν-ατον πια κολτύχα, να κατιβάζνατον αρνα
 σιν κριύταν. Για έναν λεπτον εστάθεν, εστάλτσεν το
 ελόλιζμαν, εκλόστεν 50 παγυρ μερέαν, οπυ απαν έτονε,
 έσχοσεν το 55ερ, λες εσι εσσερέτιζέν το παγυρ για ιστερ-
 νον φοραν.

Attío!

Κε μίαν κιάλο:

— **Adieu!**

Ἰστίαρχα ἐχέετεν εἰς πᾶσαν μετὰ τὴν ῥάσαν· αὐτὸς δὲ με-
τοράτιστα εὐόκεν· αὐτὸς γὰρ ἐγγίχον, τοῦ ἐν εὐρίῳ, γὰρ καὶ
μετὰ τούτου.

Ἐπείραν-ατον κατίγαν σιν καγιώτ χαμπάναν.

Δύο παπύρ άπείν απέραν ότι έσαν εκί τα παντε-
ρας, δύο τετρακαδένα κοτία, κομάτια μουσαμπας, με τα
οπία ο Τζάκι έγραψεν κ'επιταρανόληεν να δοθούνται,
τετραία κομάτια τεργανι με πανταλον χαφι ελπιον,
άγνωστον τίως με έφεραν στα σο παπύρ.

Τον Τζάσι έγραψαν, σιν απρόσβαν. Εξόσαν-αίτη έ-α-
τρανο, πράσινο, πολυθρόνα. Εξόσαν σιν πρέσβαν, τα
εστρέπασαν:

— Only 1 USC 1 A — 2 — 18 — 21, 601

Οντες ένιεν ο Τζάπι το στόμαν ατ, πυ έτ πονο-
λα τρανον, εντόναν σοματ λα ιγιενα τα άσπρα ισα δόντιατ.
Ετον πάρα πολα ζεστα φορεμένος-τρία κατύμια,
καμισόδρακα, φανέλαν, σα ποδάριατ μοκασίνια.*

Ο Σαμοιλόδοιτς εσύμοσεν τον Τζάπι. Εκάτσειν σο
γιάνατ κε εδοκίμασεν να εροτάτον:

Ο Μαλγρεν πύ εν;

— Ο Μαλγρεν επέθανεν. Επέθανεν έναν μίναν εμ-
προστα.

Ιστερα, ενόντσειν ολίγον ο Τζάπι κε επρόσθεσεν.

Ετονε θαμάσιος άνθρωπος.

Εφεραν-ατόν ολίγον καθεν με το πισκότον.

Εκύρτεσεν όλεν κε παρακαλεστα ετέρνεν να δίνα-
τον κιαλο.

— Κι γίνετε άλο-ίπεν ο γιατρον, —πίστεν ολίγον
ιπομονιν.

Ογλίγορα θα τρότε ταχτικά.

Ο Τζάπι ελάιζεν το κιφάλνατ κε εδοκίμαζεν να
χαμογελα.

— Πόσον κερν κέραιτε; ερώτεσεν ο γιατρον.

— Δεκατρία ημέρας Δεκατρία ημέρας κέ-
ραμε δεκατρία ημέρας

Αναχάπαρ ο Τζάπι εσχόθεν κε εράεπσεν να δί-
ναι χαρτιν, μελαν κε ειδεροχόντιλον.

Εφρανατιον. Εκάτσειν σο στολ κε σα δύο λεπτα
σπας έγγραψεν ράπορτ για να μεταδύνα-το με το ρά-
τω τον στρατηγον Υμπέρτο Νόπιλε. Επρόφτασαν να

* Ηντίμας οσα πιας τεσσαράβρι

λέγοντον πως ο Νοπίλε εν σο „Τσσίτα-τι-Μιλάνο.“ Υτέ
έκσερεν όλια. Αμα κε έμαθεν-ατα επίασεν το κιφάλνατ
κε αναστένακσεν!

— Α-α-α Υ-α-α-α!

Ο Σαμιλόδοιτς επαρακάλεσεν-ατον να ιστοριζ γία
τον Μαλγρεν. Ο Τσάπι ανεφχαρίστετα εζάρωσεν τα
μυντσύριατ, άμον τρανον γενιατένεν καπρίζνι μορον,
κε ίπεν:

— Ο Μαλγρεν επαρακάλεσε-μας να αφίνοματον.

Αλο κεπόρνεν να πορπατι. Τιδεν κεπόρεσαμε να
εφτόματον. Αποφάσικσεν ναποθαν. Εμεις εδοίθεσαμε τον
νανι σο εσεν το ταφίν-ατ. Εδγαλεν τα λόματατ, κε ε-
πέμνεν εχδοιτος απαν σον πάγον κε επαρακάλεσε-μας να
πάμε. Εμέναν εφέκεν τα λόματατ.

Αύτα τα λόματα τι Μαλγρεν ίνε. Εδέκαμε κε το
πόρτλ πο πρεπ να δίχατο τιν μάνα-ατ.

Ο Μαλγρεν επέμνεν σο παγυροτον το ταφίν-ατ για
ναποθαν. Επεχερέτικσαμε τον κε επίχαμε.

Αφν επέρασαμε κάμποσα εκατοντάδες μέτρα.
ο Μαριάνο κε εγω εκλόσταμε κετέρουμε οπισ. Ιδαμε
πως εσχόθεν ασο παγυροταν το ταφίν-ατ ο Μαλγρεν,
πως έκωσεν τα εσέριατ, κ'επεχερέτικσε-μας κε περικεσαν
έπεσεν κα για ναποθαν. Ετονε θαμαστος άνθρεπος.
Ιστιαρα εγω με τον Μαριάνο επορπάτναμε απαν σον
πάγον... Ερύκσαμε απαν σο παγυρ, πο κεπόρεσαμε να-
φίνομε. Ενέστεθαμε δεκατρία ημέρα. Εσιν έσσετα-μας.

Σιν καχιώταν έρθιν τρεχτα ι Κσένια:

Ι πάνια έτιμον εν!

Ο Τσάπι επίκεν ζεστα πάνια. Αρεν μαρμένος
ατέρικεν το μαρμαρίνεν το πάταμαν απας σο λυτρον.

Ιεττερα αειν θάναν ο Τζάπι αδινάτισεν. Εφεραν-
ατον σο νοσοκομίον. Σο νοσοκομίον έτον έτιμον το
κρέδάται. Σο γιτονικον το κρεδατ σο γιάναθε κεκα
εχίτον ο κσανθογενιάτες άρστος Μαριάνο. Ο Μαριάνο
ανεστεναζεν απες ζον ίπνον-ατ.

Ο Τζάπι κεκιμάτον. Κεπόρνεν να ισιχαζ κε κε-
θέλνεν νακούι τον γιατρον. Κάθαν όραν κε στιγμιν επα-
ρακάλνεν να διν-ατον να τρώι κε απέδινκεν ζον γιατρον
πος τιθεν κεπορι να γίνετε, αν ατος ο Τζάπι τρώι ος
ιμπσον τυζίναν πισκότα. Ο γιατρον επέμενεν ζέκινυ
ταλόγια.

Ο γιατρον εδιέτακεν τον Τζάπι να κιμάτε κε
εχεθέν ασο νοσοκομίον. Το νοσοκομίον έτον μισοφοτα-
γμένον. Ο φέλτισσερον Στςζύκιν εκάθυτον ζογίαν ταρο-
στίον απαν σε μωσσαμπαδένεν σκοτινον πολιθρόναν.

Ο οργανιζμον τι Μαριάνο ολίγον-ολίγον εξουτά-
νεθεν. Ι ζοι έρχυται ζον οργανιζμόν-ατ με αίκα μικρα
δόσεις, πυ ο γιατρον εις καχιστ καμπάνιαν απες ετέρονεν
ολτς, κε νυγυτα έλεεν.

— Ατ ζοι ζο ζο — πιζήρι!

Ο Τζάπι κεκιμάται. Ανίστα εκίτον σο κρέδατ
σε κηλίται σο κρεδατ, έπει αρχίτας έτον ο Στςζύκιν.

Κάποτα έρχονται συγχάπορα γινάσκουα κε πολλα
κατα να τρέλα. Κάποτα κε με μαθηριόνα οράται επό-
ται σο χαμίλον το ζάβου τι καμύτας. Κάποτα κε κηλί-
ται σο κηλί τον γιατρον. Εκίτον ασο κρεδατ, κε έλεεν
γυλίνας λάγια σο λαπτα, λαζ απ οι εφωρίεσταιν σε
λάγια, φρεταται κε πορταται τον ζάβου ορατα. Εκίτον
μέσος με σε πορταται ούα, καλα να φρά, εν ει, όπας
φρέστα έκινται. Κας κε οι ζάβουα. Ο γιατρον Ανιόν

Βλαδίμιροβιτς Σρετνέβσκι εκατον φορές εκείσενατον για το στένεμαν τι στομαχι κε για τα άλλα τα πράματα, για τα οπία ο Τζάπι κσάι κεθέλνεν να νυνιζ κέλα. Κάθε άτομον τι οργανιζμου-ατ εράεδεν να ζι κε ο Τζάπι εθέλνεν να τρώι, να μάσα να κυρτα, φοθερα, να τρώι πολλα όσον ντο κι φαντάσκετε κανις αρ αετις:

— Αμ, αμ!

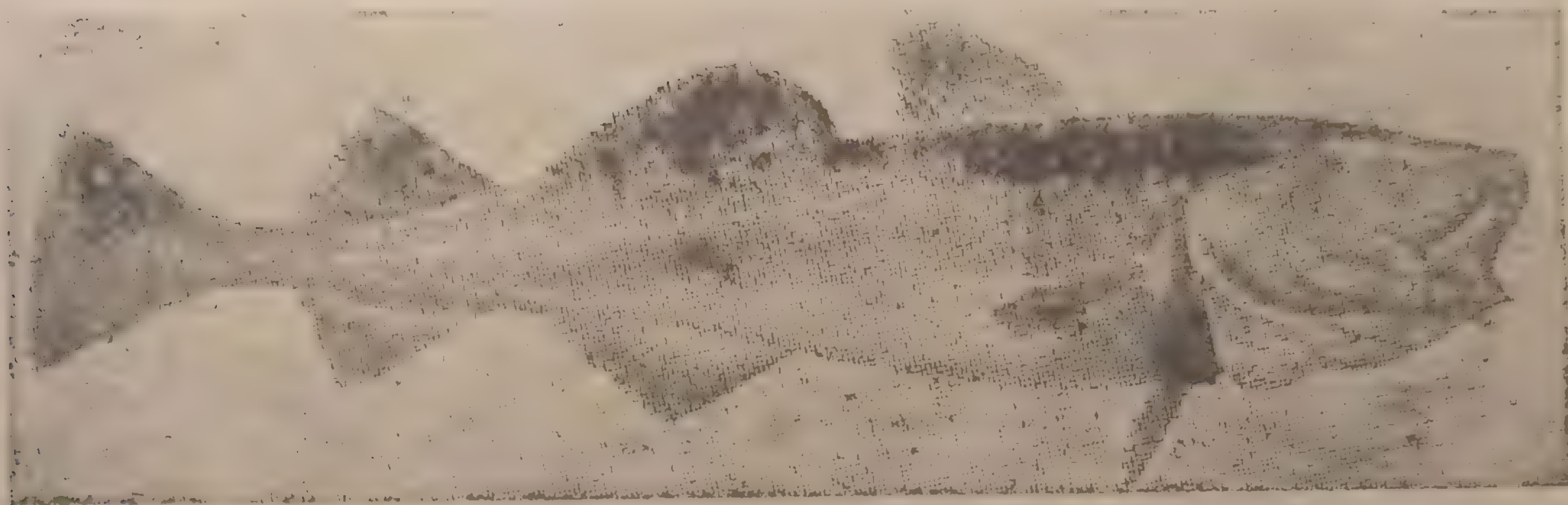
Ο Τζάπι εντόνεν τα τσιανκιάδες-ατ, εφέρνεν το φαιν ντο εφαντάσκυτον πως δίνατον σο στόμαν-ατ, κε επίνεν τεαμ πως μασάτο. Εδικνεν πός θελ να τρώι, πόσον πολλα θα επόρνεν κέτροεν ατόρα, αν εδίνανατον φαιν. Ιστερα σδινάτιζεν ερύζνεν κύπα σο μακσιλάρνατ απαν κε ετύλονεν.

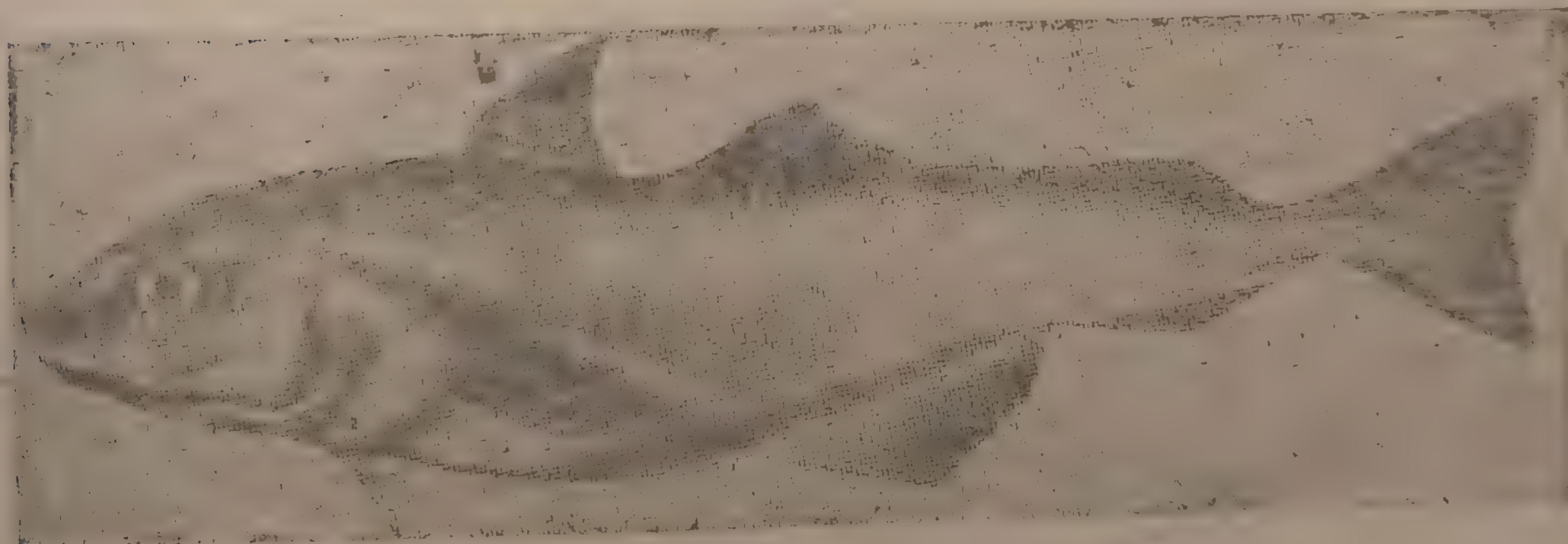
Πομόρι.

Τον παρισον δόξατα χερτωθερι όπου ο Τζάπι κε ο Μοριανε εκίσαν εν περτάτα το νεσοκομιο κε ο „Κράιν“ επήγταν απει σα πώγυς κε έλεπαν εμπροσταν τα μάδρε:

κομάτια τι νισι Φοίνα, εχσέβεν το πιυλετεν νόμερον
δεκαπέντε, το οπίεν απαν σο „Κρασιν“ εκόλτσανατο
ιστορικον.

Μυρούνα Ασα θαλασάκρια τι Μύρομαν

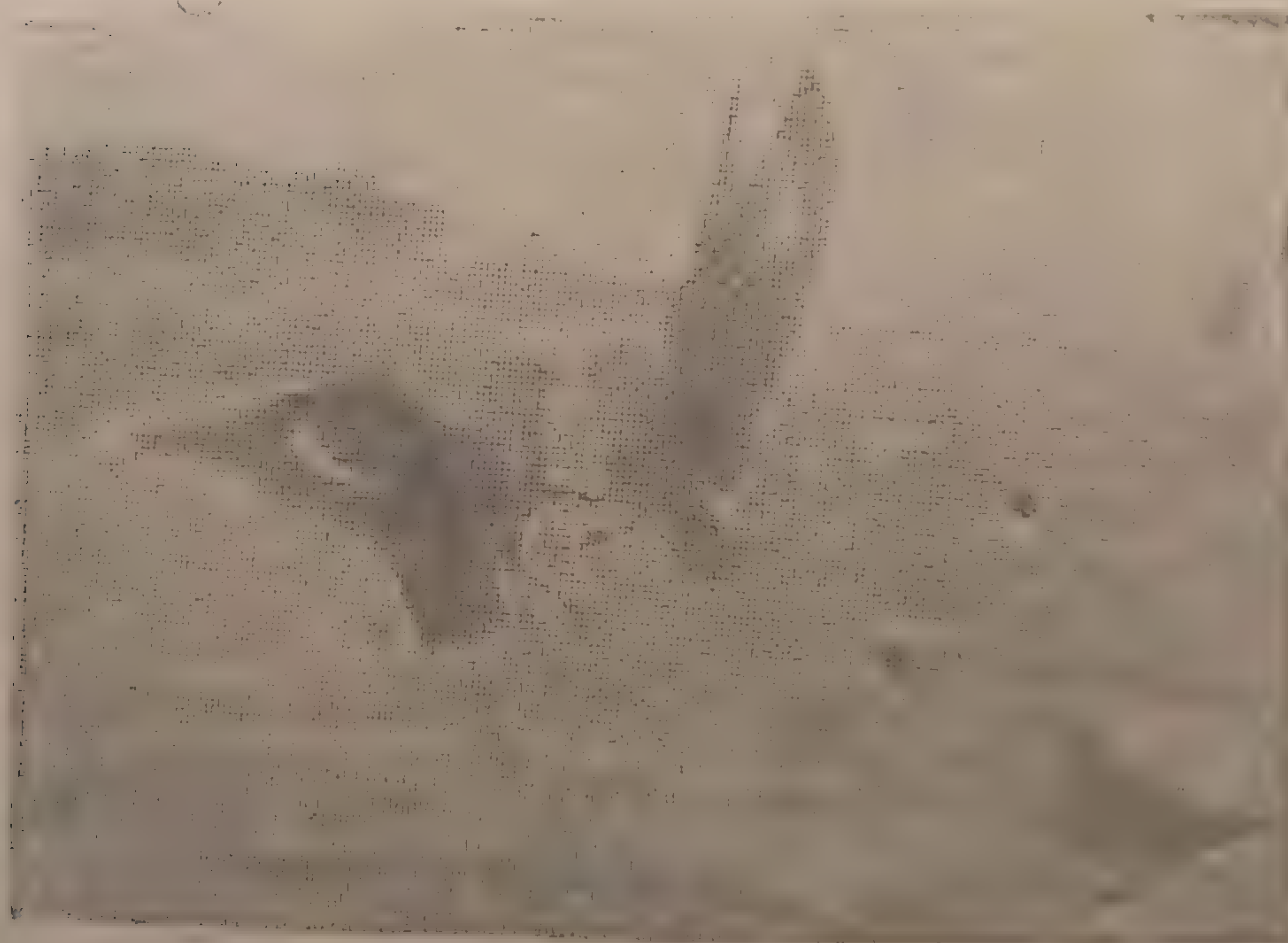
Πικσσύι ίτε Πικσσια. Μύρομαν.

Κετα — αρς. Οχότσκι-θάλασα

Καλχαν. Ασα θαλασάκρια τι Μύρμαν.

Περδύσας τον σφύρον αλάνα

ΠΕΓΑΕΤΙΕΝ ΝΕΙΩ

ΤΟ ΠΡΟΙΟΝ Ι ΜΗΝ ΥΙ „ΒΡΑΣΩΝ“

Οσίμωρον, ε έρα πάντε ο γατεμάλκωρον τι έλχται
Πρενκαπερ θαν ασο γατεμάλκωρον την γρόπην τι Μάλλωρον.

Ἰ ὅρα εἶτα καὶ ὁ παγοθράφστες ἐσύμοσαν εἰς τορῆς, ὅπου
 εὗρυνται ἀνθρώποι καὶ ἐστάθεν ὡς ἑκατὸν μέτρα μακρὰ.
 Σέλιον μικρὸν παγὺρ ἄπαν με γύρον ὅχι παραπαν ἀπο
 ἑκατὸν μέτρα ἐστεκεν ἑνὶς ἄνθρωπος. ὁ δέφτερον ἐκίτον
 καὶ ῥῶτον ἐσκονεν τὸ κινάλνατ αὐν. Ἰ ἀνθρώποι αὐτὴν ἐσαν

αὐτὴν γρύπαν τι Μαλγρεν — ὁ Τζάπι καὶ ὁ Μαριάνο
 χειροματῆται τι ἰταλικο ἐναέριον εἶδός. Ὁ Τζάπι ἔρρεν
 τὴν-αὐτὴν ἐξήλυνε αὐτὸς-αὐτὸν καλὰ. Τι Μαριάνο ἔρε
 παγομένα τα δάχτυλα καὶ ὁῖο τα ποδάρια κα. Ἀπὸ
 πρῶτης αὐτοῦ ἰπέρμερεν πολλὰ ἀδινάτιζεν. Ἰ γαρταρμέν
 εὗρυνταν εἰς νοσοκομῆιον τι παπορι*

ΜΕΤΕΡΕΝΤΙΑΝ ἢ ΔΑ ΠΥ ΕΠΙΕΡΑΝ ΜΕΡΟΣ ΣΙΝ ΕΝΣΠΕΤΙΤΣΙΩΝ ΤΙ ΝΟΜΙΑΣ ΚΑΙ ΠΟΥΝΑΣΕΝ.

Ἰ γρύπαν αὐτοῦ ἐπέρμερεν ἱστορία ἀπὸ πᾶσι καὶ τὸ Νο-
 πῶτα ἔστιν πάντα ἀνθρώποι. Ἀπὸ αὐτοῦ καὶ ἐπέρμερεν τὸ "Κράσιον".

*) Ὁ Τζάπι καὶ Μαριάνο αὐτὴν εὗρυνται καλὰ ἐπέρμερεν
 αὐτοῦ ἐν Ἰταλίᾳ.

43 ημέρας έξισαν τον παγομένον οκεανον, χωρίς να έχνε ομύτια προς θα επορευν κε ζυν. Ντάγνον έτον ι τίχι τι Αμυντσειν κε τι σιντροφίον-ατ;

Ι επιστίμονες λογαριάζνε, προς το αερόπλανον „Λαταμ“ έπαθεν αβαρίαν μετα κάμποσα όρας ίστερα ασο πέταγμαν.

Αμα κε εσύμοσαν ο σσιμονικον όλια τα παπόρια ντο εστάλθαν αράεμαν τανθρωπίον πεχάθαν, ερχίνεσαν να έρχυνταν. οπισ ασα νερα τι Βόριυ Πολιλυ θάλασας. Ογλίγορα ατα τα νερα εςσκεπάσεν-ατα ο πάγον.

Ατότες εέντο, ολοφάνερον προς ο Αμυντσειν κε ι τρι σιντρόφιατ εχάθαν. Λίπι εκσαπλόθεν σόλεν σιν Νορ-δεγίαν. Ι νορδεγι εγάπαναν κε εκιπαρλανέφκυσαν με τον Ροαλ-νατυν. Κε ατόρα ατόρα ατιν αλο καμίαν κι θα ελέπνε τον δοκσαζμένον Ροαλτ.

Ολεν ι ζοί ατ έτον ιροικον, κε επέθανεν πα άμου ιροατ, αφυ εδόκεν τιν ζοίν-ατ για να γυρταρεθ ταλτσ.

Ορφανίεν ι Νορδεγία, εφώρεσαν τα μάθρα. 14 δε-κιόρι ι όρα 12 τις ημέρας εςέφικσαν λιπιρα όλια τα σιφιατ σιν Νορδεγίαν. Για σιθιμιον τι δοκσαζμένο Ρο-αλτ έλμα τα δολίπς εστάλταν κε ι ανθρωπ εδέθαν τυλο-τα δώ λαπτα. Τα θάμρια εκιλύσαν ασο μάτια κε επό-γαν τα καρδιάς.....

Κε σιν Νορδεγίαν μονάχον γινκ.....

Ιστερα κιν χεταστροφη τι ελπιστίμιας ι Νε-λε Ραμζιν-όλεν ελθιατ σιματίον „Λαμπαρκατι“.

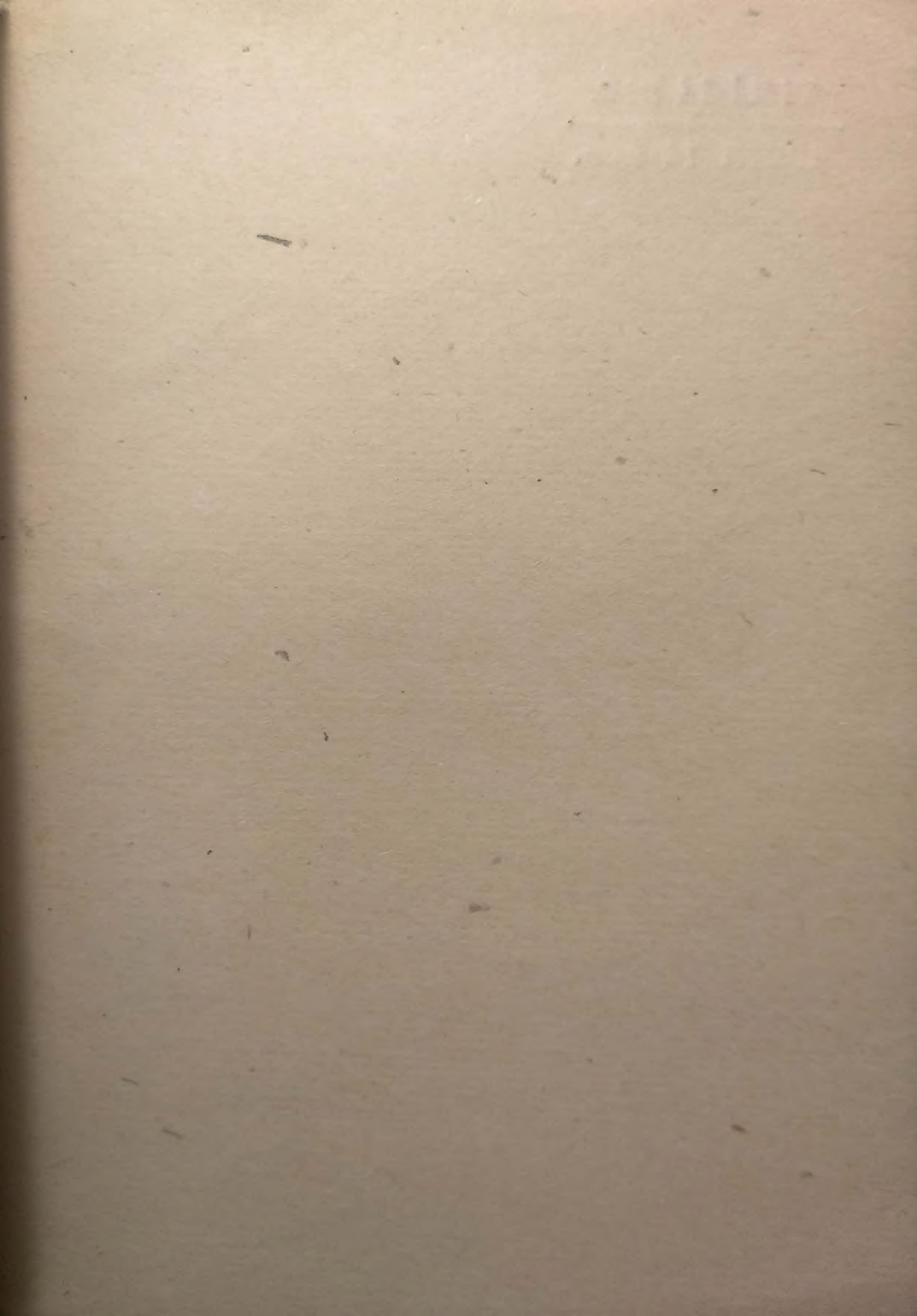
Σατο ίνε επιστίμονας κε εκσερεβνιτε τον πολικον χορον. Το σοματίον θαλ εμπροστάθε πρόδλιμαν — να διοργανον παντοτινα πετάγματα ανάμεσα ασο Βόριον Πολικον τιν θάλασαν.

Τα προετιμασέας για το πρότον το πέταγμα γίνυνταν ατόρα ασι εκσακυστους επιστίμονας όλον τι κοζμι. Για το πέταγμα ασο Πολικον τι θάλασαν ορίσταν το τιριτζαπλ „Γραφ Τσέπελιν“ πυ εχτίεν σιν Γερμανίαν κε έτον σα 1930 σιν Μόσχαν.

Σιμίοςι μεταφραστι

30 κερασινυ 1931 εγίρτσεν κέρθεν ασον Βόριον Πόλον το τιριτζαπλ „Λ. Τ.Σ. 117“. Αρχιγος τι τιριτζαπλι ετον ο εκσακυστον γερμανος καπιτάνος τι τιριτζαπλι Εικενερ, αρχιγος τι επιστιμονικυ μέρυσ έτον ο εκσακυστον τέμέτορον επιστίμονας Σαμοιλόδοιτς.

Το τιριτζαπλ εσέρεπσεν επιστιμονικον ιλικον μεγάλις ακσίας. Ολεν το τακσιδ ασο Λενινγκρατ ίσαμε τον πόλον κι οπις εκράτεσεν 3 ιμέρας.

ТІМІ 14 НАП.

ЦЕНА 14 КОП.

57513.